

"NAUJOSIOS SĄJUNGOS" PINKLĖS

Valstybei reikia ir krašto apsaugos, ir švietimo

**Kas tai?
Pigaus populiarumo
ieškojimas
ar pavojinga provokacija?**

Pastaruju metu Naujosios Sąjungos (socialliberalų), kuriai vadovauja advokatas, buvęs Generalinis prokuroras bei buvęs kandidatas į Lietuvos prezidentus Artūras Paulauskas, pastangomis neseniai surinkta daugiau negu 50 tūkst. Lietuvos piliečių parašų po reikalavimu, kad būtų pakeistas Seimo priimtas įstatymas "Dėl Lietuvos Respublikos 2000 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo". Siūloma net 150 mln. litų sumažinti Krašto apsaugos ministerijai skirtas lėšas ir jas perduoti Švietimo ir mokslo ministerijai. Formaliuoju požiūriu, tokia parašų rinkimo kampanija yra teisėta, nes Konstitucija numato, kad įstatymų projektus Seimui gali teikti ir asmenys, surinkę ne mažiau, kaip 50 tūkstančių piliečių, turinčių rinkimų teisę, parašų.

Per pastaruosius metus, dėl netinkamai vykdytos ir tebevykdomos ūkio ir finansų politikos, nevykusio strateginių objektų privatizavimo bei nepakeliamų milijardinių išpareigojimų, o taip pat dėl daugelio kitų priežasčių, Lietuvoje susidarė gili ekonominė krizė. Ji, be abejo, neaplenkė švietimo, mokslo, gydymo ir kitų iš biudžeto išlaikomų įstaigų, kuriose dirba keli šimtai tūkstančių valstybei labai reikalingų žmonių. Dėl to politikų ir visuomenės susirūpinimas vargana mokyklų padėtimi yra labai suprantamas ir būtinas. Bet taip pat akivaizdu, kad ta pati krizė bei didžiulis lėšų trūkumas

užgulė ir visą krašto apsaugą, netgi eilinius kareivius, kuriais jau nesugebama tinkamai pasirūpinti ir juos visiškai parengti tėvynės gynybai. Dėl to dabartiniu metu Valstybės biudžeto peržiūrėjimas ir lėšų mažinimas krašto apsaugai turėtų labai rimtų, pavojingų pasekmių:

pirma – krašto apsaugos privalomosios tarnybos šauktiniams ir visai karininkijai nebūtų galima sudaryti būtinų darbo, gyvenimo ir mokymosi sąlygų. Dėl to kiltų smarkus nepasitenkinimas, prasidėtų bendras kariuomenės nuosmūkis;

antra – nebūtų galima įvykdyti tarpvalstybinių gynybinių susitarimų, modernizuoti krašto apsaugos sistemas. Sutriktų pasirėngimas į NATO, kristų Lietuvos karių pajėgų ir visos valstybės tarptautinis prestižas;

trečia – labai smarkiai būtų pažeisti Lietuvos saugumo interesai.

Šios išvados yra tokios įtikinamos, kad Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga pradėjo kitą kampaniją – rinkti parašus, kad minėto įstatymo pataisos Seime nebūtų net svarstomos. Galima tik pagalvoti, kiek daug žmonių iš abiejų pusių bus įtraukta į beprasmišką darbą, kiek vėl bus sukelta pykčio ir įtarinėjimų.

Tikriausia ir patys Valstybės biudžeto keitimo sumanytojai – Naujoji sąjunga (socialliberalai) – puikiai suvokia, kad dėl labai suprantamų priežasčių nei Seimas, nei Vyriausybė tikrai nesutiks šiuo metu mažinti išlaidų krašto apsaugai. Tai reiškia, kad:

– Naujoji Sąjunga, pačiu geriausiu atveju, nenuoširdžiai siekia pigaus priešrinki-

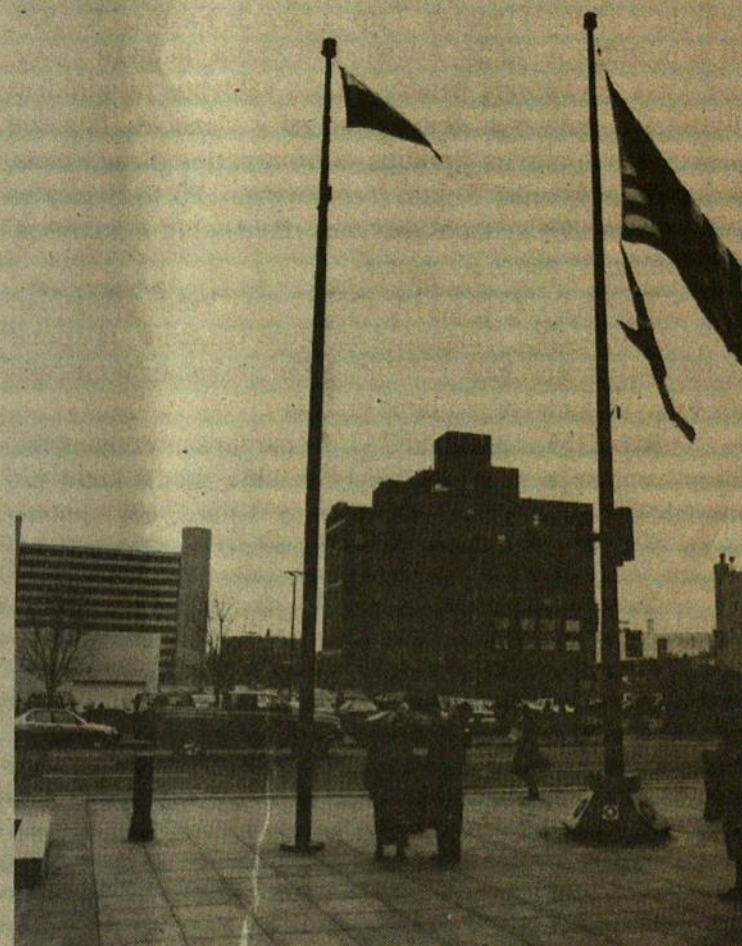
minio populiarumo, neleisti-
nai spekuliuoja švietimo sistemoje susidariusia krizine finansine padėtimi, klaidina visuomenę, mokinius, mokytojus ir kitus švietimo sistemos darbuotojus, kiršina ir skaldo besimokantį ir tarnaujantį kariuomenėje jaunimą;

– blogiausiu atveju gali išryškėti, kad Naujoji Sąjunga, Lietuvai rengiantis įsijungti į Vakarų gynybines struktūras, piktavališkai siekia pakenkti Lietuvos nacionaliniam saugumui, jos tarptautiniam įvaizdžiui.

Vargu ar dar kas nors šiuo metu nesupranta, kokia iš tikrųjų sunki padėtis susidarė švietimo sistemoje ir nežino, kaip visko mokyklose trūksta. Bet visiškai kitas klausimas: ar pinigų trūkumą mokykloms, mokytojų algoms reikia sieti su prievartiniu biudžetinių lėšų perskirstymu, jas atimant iš Krašto apsaugos ministerijos? Būtų buvę žymiai geriau, jeigu politinės partijos daug aktyviau būtų pasireiškios, prieš priimant Valstybės biudžetą ir labiau dalykiškai gynusios savo nuomonę.

Galima sutikti, kad sunkią ekonominę ir finansinę našą visos ministerijos turėtų dalintis po lygiai, bet vis tik svarbiausia – išlaikyti valstybės pastovumą ir prestižą. Mintis, kad Krašto apsaugos ministerija, matyt, gali šiek tiek padėti mokykloms, yra visai suprantama ir svarstytina. Bet šiandien galima kalbėti tik apie abipusį Krašto apsaugos bei Švietimo ir mokslo ministerijų bendradarbiavimą, bendrų galimybių ieškojimą ir visiems priimtina bei praktiškai įgyvendinamą susitarimą.

Manau, kad kai kuriais

Nepriklausomybės dienos proga Ohio valstijos sostinės Columbus centre 2000 m. vasario 16 d. buvo iškelta Lietuvos Respublikos vėliava. (Nuotrauką "Dirvai" atsiuntė valstijos gubernatoriaus atstovas August Pust)

atvejais Krašto apsaugos ministerija, jos gynybinės struktūros galėtų tikrai konkrečiai padėti bendrojo lavinimo ir specialioms mokykloms. Krašto apsaugos ministerija galėtų tarpininkauti ir organizuoti, kad atskiruose rajonuose, miestuose, kuriuose yra įvairios krašto apsaugos struktūros, būtų sudaromi susitarimai su švietimo skyriais ir net atskiromis mokyklomis dėl įvairios pagalbos. Kariškių pastangomis galima būtų įrengti mokyklų kabinetų, remontuoti mokyklų pastatus, pasirūpinti transportu ir kitomis techninėmis priemonėmis, rengti vasaros poilsio stovyklas, išvykas, sporto varžybas, treniruotes mokiniams ir kt.

Visa tai mokykloms būtų labai svarbi parama. Bet svarbiausia – atsirastų perspektyvus abipusis jaunų žmonių bendradarbiavimas, labai naudingas ir būtinas patriotinis jaunimo ugdymas.

Vyriausybei pritariant, Krašto apsaugos ir Švietimo bei mokslo ministerijos galėtų geranoriškai ir kūrybiškai išnagrinėti šiuos siūlymus, rasti bendrą abipusiai priimtina sprendimą ir tokiu būdu užkirsti kelią pavojingoms populistinių arba neatsakingų partijų spekuliacijoms, jaunimo ir visuomenės skaldymui.

Dr. Leonas Milčius
Lietuvių tautininkų sąjungos
Kauno rajono valdybos
pirmininkas

SVEIKINIMAS

Lietuvos valstybės atkūrimo 10-ųjų metinių proga

Mintyse dažnai sugrįžtu į tas istorines dienas. Su dėkingumu prisimenu tūkstančius žmonių buvusioje 131-oje Vilkijos rinkiminėje apygardoje, manimi pasitikėjusių ir suteikusių galimybę kurti gražiausią Lietuvos istorijos laikotarpį, pasirašyti Kovo Vienuoliktosios Aktą. Su dėkingumu prisimenu kauniečius, vilniečius ir kitus bendražygius iš tolimesnių miestų bei miestelių, mūsų gynėjus, kurie labai sunkiomis dienomis ištverė, nepalūžo ir visa esybe buvo atsidavę savojo krašto, savo tautos ateičiai.

Sveikinu visus tautiečius, nežiūrint, kurioje pasaulio dalyje jie begyventų. Sveikinu tautininkus – ALTS narius ir rėmėjus, "Dirvos" leidėjus, redakciją, bendradarbius ir skaitytojus su mūsų visų švente, su mūsų Nepriklausomybės dešimtmečiu. Saugokime ir puoselėkime ją, kaip šventą Dievo dovaną, kaip kiekvieno lietuvio pareigą savo tautai, savo vaikams, savo žemei.

Dr. Leonas Milčius
Kovo 11-osios Akto
signataras

Kauno rajonas, Raudondvaris

Pasitinkant skautišką Kaziuko mugę. Jaunesnės skautės ruošia darbelius "paukštyčių" stalui. Iš kairės: Katerina Stungytė, Aistė Degesytė ir Neris Klimaitė. *Vilijos Klimienės nuotr.*

Girdėta iš Vilniaus

• **POPIEŽIAUS ŽODŽIAI LIETUVIAMS.** Kovo 4-osios vidurdienį Popiežius Jonas Paulius II priėmė maldininkus, atvykusius į Lietuvos jubiliejinės dienos renginį. Susitikimas įvyko Vatikane, Pauliaus VI priėmimų salėje. Su Šventuoju Tėvu susitiko daugiau kaip du tūkstančiai Lietuvos gyventojų ir užsienio lietuvių. Tarp jų buvo ir Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus su žmona, lietuviai vyskupai, Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas su žmona, kunigai ir vienuolės. Popiežių pasveikino Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas, Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius. Po to Popiežius kreipėsi į maldos kelionės dalyvius. (Perdavė PLB valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas)

• **TŪKSTANTMETIS.** Prezidentas Valdas Adamkus kovo 12 d. viešės Gniezne. Lenkijoje Gnieznas laikomas išskirtiniu miestu - besivienijančios Europos simboliu, Lenkijos valstybingumo pripažinimo pradžia.

• **RINKIMAI IR PINIGAI.** 19 partijų savivaldybių rinkimų kampanijai surinko 1 mln. 473 tūkst. litų, iš kurių 476 tūkst. - privačių asmenų aukos, 531 tūkst. - įmonių aukos ir 466 tūkst. - lėšos, pervedtos iš partijų einamųjų sąskaitų. Daugiausiai lėšų surinko Tėvynės sąjunga (konservatoriai) - per 286 tūkst. litų, Lietuvos liberalų sąjunga - per 274 tūkst. litų, Lietuvos centro sąjunga - per 260 tūkst. litų, Naujoji sąjunga (socialliberalai) - per 173 tūkst. litų. Mažiausiai lėšų surinko Lietuvos nacionaldemokratų partija - 2 520 litų, Lietuvos lenkų rinkimų akcija - 5 200 litų bei Lietuvių tautininkų sąjunga - 7 tūkst. litų. VRK finansinių ataskaitų apie rinkimų kampanijai skirtas lėšas nepateikė 9 partijos.

• **LIETUVOS BIČIULIŲ KLUBAS.** Lietuvos bičiulių klubo Lenkijoje įsteigė ir pirmininko prof. K. Brodowski pavadė žinoma mūsų politikams, visuomenės veikėjams ir paprastiems piliečiams, besidomintiems Lietuvos ir Lenkijos santykiais. Klubas įregistruotas 1989 m. vasario 6 d. Pasak K. Brodowski, "šio dešimtmečio pradžioje net menkiausias simpatijos lietuviams sukeldavo kai kurių mūsų šalies partijų, ypač su politine nostalgija į Lietuvą žvelgiančių kresininkų organizacijų pasipiktinimą. [...] Neretas mano tautietis vis dar žiūri į Lietuvą kaip į Lenkijos provinciją, menkai pažįsta jūsų visuomenės gyvenimą", - apgailestauja savo jaunystę Vilniuje praleidęs profesorius.

• **NORĖTŲ SUGRĮŽTI.** Buvęs Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas Lietuvos radijui pareiškė, kad gali sugrįžti į aktyvią politinę veiklą. A. Brazauskas yra nusivylęs dabartinės valdžios vykdoma politika ir prasta ekonomine šalies padėtimi. Buvęs prezidentas mano, kad jis galėtų pasiūlyti Lietuvai savo patirtį, ypač ūkinės veiklos srityje.

• **NESVARSTĖ MALONĖS PRAŠYMO.** Kovo 9 d. posėdžiavusi Prezidento vadovaujama Malonės komisija nutarė nesvarstyti malonės suteikimo kalinčiam Seimo nariui Audriui Butkevičiui klausimo. Komisijos nuomone, jo prašymo negalima nagrinėti tol, kol nėra pasinaudota įstatyme numatytais lygtinio paleidimo galimybėmis.

• **PAMIRŠTI NUOSTOLIAI VALSTYBEI.** Buvęs Lietuvos ambasadorius Rusijoje Romualdas Kozyrovičius, neseniai tapęs "Lietuvos geležinkelių" vadovu, buvo išpajiniojęs į "abejotinus sandorius". R. Kozyrovičius turėjo tiesioginį ryšį su 1995 m. likviduota valstybine užsienio komercijos firma (VUKF) "Lietkom", kurios skola - 968865 litų - 1998 m. pradžioje nurašyta į "Lietuvos geležinkelių" nuostolius.

• **APMOKĖTOS PROVOKACIJOS.** Latvijos žaliųjų partijos veiksmus prieš Būtingės naftos terminalą finansavo verslininkai. Tai rodo, kad "protestai" prieš Būtingės terminalo statybą siejami ne su ekologiniais, bet su verslo interesais.

• **NEDARBAS AUGA.** Lietuvos darbo biržos duomenimis, užregistruotų bedarbių skaičius vasario mėnesį padidėjo iki 191 608. Tai sudaro 11,2 proc. visos darbo jėgos. Sausio mėnesį nedarbo lygis siekė 10,8 proc. Numatoma, jog bedarbių skaičius kovo mėnesį viršys 200 000, prieš pradedant nedarbui mažėti balandžio mėn. Vasario mėn. didžiausias nedarbo lygis buvo Akmenėje - 21,1 proc., o mažiausias Prienuose - 6,7 proc. Vilniuje nedarbas siekė 7,9 proc., Kaune - 8,3 proc.

• **SVARBIAUSI KLAUSIMAI - NESPRENDŽIAMAI.** "Nė viena Vyriausybė nepadarė nieko, kad Lietuva turėtų naudos iš didžiulio energetikos sektoriaus. Vietoj didelės galimos naudos iki šiol turime tik didelius nuostolius. Jie ir smuko mus žemiau kaimynių. Antra, Seimas ir Vyriausybės įklimpsta į antraeilių klausimų sprendimą, tarsi šalis neturėtų ilgalaikių tikslų (jie iš tikrųjų nėra niekur fiksuoti)", - mano akademikas E. Vilkas. (Eltos, BNS ir kitas žinias siunčia Lietuvių grįžimo į tėvynę informacijos centras)

Tarptautinių įvykių apžvalga

Algirdas Pužauskas

Kovo 2 d. Didžiosios Britanijos vidaus reikalų ministras Jack Straw pranešė namų arešte laikomam buvusiam Čilės vadovui generolui Augusto Pinochet, kad jo perdavimo Ispanijai byla nutraukiama ir jis gali išvykti namo. Sunkiai sergantį generolą, atvykusį gydytis į Angliją, netikėtai pareikalavo išduoti ... Ispanija, kurioje jis turėjęs būti teisiamas ... už žmogaus teisių pažeidimus Čilėje. Namų arešte jis išbuvo šešiolika mėnesių. Po itin inirtingų ginčų Anglijos teisėsauga atsisakė vykdyti Ispanijos reikalavimus. Vidaus reikalų ministras pažymėjo, kad Čilės senatorius, generolas A. Pinochet, kuriam dabar - 84 metai, yra per daug sunkus ligonis, kad pajėgtų suvokti jam pateiktus painius kaltinimus.

Generolas į Čilę kartu su savo palydovais grįžo jam atsiųstu kariniu lėktuvu. Prie valstybės sienos lėktuvą pasitiko karo pajėgų sraigtasparniai, kurie palydėjo buvusį kariuomenės vadą į sostinę - Santiago. Šio miesto gatvėse generolo sugrįžimas sukėlė seniai nematytus susidūrimus tarp jo šalininkų ir priešininkų. Gatvėse patuliavo sustiprinti policijos būriai, pasirengę sustabdyti kairiųjų riaušes ir rėksmingus mitingus. Generolas buvo nuvežtas į miesto karinę ligoninę.

Neseniai Čilės prezidentu

GINČAI DĖL GENEROLO VAIDMENS ČILĖJE

išrinktas kairysis socialistas Ricardo Lagos tuoj pareiškė, kad jis tikisi, jog generolas A. Pinochet nesumanys dalyvauti kovo 11 d. numatytoje naujojo prezidento inauguracijos iškilmėse, nes jis nėra kviečiamas. Santiago gatvėse pasirodė ir generolo rėmėjai - dešiniojo politinio sparno atstovai. Jie džiaugėsi, kad buvęs Čilės vadovas galėjo sugrįžti namo po sunkių operacijų, nežiūrint įnirtingų kairiųjų Europos jėgų grasinimų ir persekiojimų. Generolo rėmėjai nurodo, kad tik jis išgelbėjo Čilę nuo komunizmo išgalėjimo. Jo ryžtingi veiksmai leido išvengti valstybei grėsusio pilietinio karo.

Nors Čilės spauda ir televizija plačiai paminėjo A. Pinochet sugrįžimą, jo sutikime nebuvo kalbų, viskas praėjo labai ramiai. Ligoninės pastatą stropiai saugojo ginkluoti sargybiniai. Jie budėjo net ant gretimų pastatų stogų.

Tikėtina, kad A. Pinochet dar laukia daug nemalonių pergyvenimų, nes per 17 karinės valdžios metų kai kurie komunistų veikėjai dingę be žinios, o dalis jų atsidūrė kalėjimuose ir priverčiamųjų darbų stovyklose. Savo valdymo pradžioje generolas A. Pinochet kartą yra pareiškęs, kad jis žino viską, kas vyksta Čilėje. Priešininkai dabar cituoja jo žodžius: "Nė medžio lapas nesuvirpa be mano žinios". Dabar tokius posakius jie kartoja, kalbėdami apie žmogaus teisių pažeidimus ir kitaminčių persekiojimus. Karinė valdžia turėjusi pagarsėjusią "mirties komandą", kuri sraigtasparniais puldavo valdžios priešus ir komunistų bičiulius. Kariškių komanda, praminta "Mirties karavanu",

atimdavo kalinius iš policijos įstaigų, iš kalėjimų, net iš kitų kariuomenės dalinių. Po to atimtieji dingdavo. Per 17 A. Pinochet valdymo metų buvo pakeista Čilės konstitucija. Generolas tapo jos Senato nariu iki gyvos galvos. Parlamentas yra patvirtinęs imunitetą generolui, apsaugantį jį nuo persekiojimo už veiksmus, vykusius jo valdymo metais.

Čilės spauda, net ir dešiniųjų jėgų leidžiama, pripažįsta, kad generolo A. Pinochet laikai praėjo. Jaunajai kartai jis liko tik buvusių dienų simboliu. Čilės gyvenime kariuomenė dar vaidina nemažą vaidmenį ir jos įtaka kariuomenėje dar yra gana stipri. Tačiau Europos spaudoje pasirodę kaltinimai buvusiam vadovui buvo kartojami ir Čilės laikraščiuose. Tai sumažino buvusio vado galią ir įtaką Čilės politiniame gyvenime. Net kariuomenėje jaunesni karininkai yra šios propagandos paveikti ir atstumti nuo praeities paveldo.

Generolas A. Pinochet armijos vadu išbuvo iki 1998 m. Daugiausia jam pakenkė Ispanijos, Belgijos, Prancūzijos spaudoje kartojami kaltinimai. Čilės žmonės pamatė, kad jų generolą puldinėja, kas tik nori, bet jis jau nieko negali padaryti savo priešams. Čilės jaunieji karininkai išsigando, kad tokia padėtis pakenks kariuomenės galiai ir įtakai šalyje. Teismuose jau pasirodė politinės bylos, kuriose kaltinami karininkai, kurie buvo įvelti į praeityje vykusius žmogaus teisių pažeidimus. Tai gali sumažinti kariuomenės įtaką Čilės politiniame gyvenime.

Keliais sakiniiais

• Izraelio ministrų kabinetas kovo 5 d. paskelbė nutarimą išvesti savo kariuomenę iš Libano teritorijos iki liepos mėnesio. Ta "saugumo zonos" okupacija tęsiasi jau 18 metų. Vyriausybė tikisi, kad toks vienašališkas pasitraukimas privers Siriją derėtis dėl taikos. Tačiau Sirija reikalauja pasitraukti ne tik iš Libano, bet ir iš 1967 metų karo metu okupuotų Golano aukštumų. Izraelio vyriausybę sudarančių koalicinių religinių partijų ir imigrantų iš Rusijos partija reikalauja, kad pasitraukimui iš Golano pritarėtų visų Izraelio rinkėjų referendumas.

• NATO kariuomenės va-

dovybė nutarė pasiųsti į Kosovo provinciją daugiau karių, nes dabar ten esančioms jėgoms nesiseka sustabdyti kovų tarp serbų ir albanų Mitrovica mieste. Manoma, kad britai turės vėl papildyti savo sumažintus dalinius. Spaudžiama Suomija, Kanada, Švedija, nes jos sumažino karių skaičių Britanijos prižiūrime dalyje.

• Kinijoje viešėjo Jungtinių Tautų Žmogaus teisių komisijos pirmininkė Mary Robinson. Ji spaudoje kaltino dėl žmogaus teisių pažeidimų Azijos valstybėse, neisiskiriant komunistinės Kinijos. Jos vizitas paskatino jau išgarsėjusius Kinijos disiden-

tus reikalauti, kad būtų nutraukti persekiojimai ir suteiktos didesnės teisės.

• Tarptautinis Hagos teismas nuteisė Kroatijos generolą Tibomir Blaskić sunkia 45 metų kalėjimo bausme už žiaurų jo vadovaujamų karių elgesį Bosnijoje 1992-95 metų kare. Teismo sprendimas pirmąsyk skirtas kadriui karininkui, o ne kokiam nors vietinės milicijos vadui ar politikui. Generolo teisme apklausti 158 liudininkai, surašyta apie 30 000 puslapių jo kaltės įrodymų. T. Blaskić dalinys sunaikino daug kaimų į šiaurės rytus

(Nukelta į 3 p.)

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices. • Published Weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. – Subscription per year-\$35.00, first class-\$58 • Single copy-70 cents. Air mail overseas-\$110.00.

Prenumerata metams – \$35.00, pusei metų – \$20.00, pirmą klase – \$58 • Oro paštu į užsienį metams – \$110.00. • Atskiro numerio kaina – 70 centų • Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. • Nespausdinti straipsniai grąžinami, tik autoriams prašant – Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašyti rašiniai nespausdinami.

Redakatoriaus skiltis

Sunkaus palikimo našta

Stebint Lietuvos politinį gyvenimą, vis labiau ryškėja, kad daugelį nesklandumų sąlygoja neįsisamoninta valstybės samprata. Ne vienam įtakingam asmeniui pati sąvoka "valstybė" – nesuprantama. Net praėjus dešimčiai metų, dar vis nepajėgiama suvokti, kokią atsakomybę uždeda valstybinės pareigos, ką reiškia pareiga atstovauti valstybei tarptautinėje plotmėje. Į valstybinį postą žiūrima ne kaip į uždedantį ypatingą atsakomybę už Lietuvos likimą, o kaip į galimybę pasidaryti žinomu, įtakingu politikų arba verslininkų tarpe, pasižmonėti pasaulyje, pagerinti savo finansinę padėtį.

Panagrinėkime faktus ir reiškinius, kartais labai garsiai aptarinėjamus spaudoje, o kartais – tik probėgomis pasakomus ir tuoj pat skandinamus įvairiausių skandalėlių maišatyje. Antai Seimo nariai, ką tik pasitraukę iš Vyriausybės, ginčijasi, kokio dydžio darbo kabinetas arba kokios markės automobilis turi būti jiems paskirtas. Paašškėja, kad ginčas vyksta ne dėl kokių nors prestižinių limuzinų, o dėl paprasčiausių buityje naudojamų automobilių, kokių nesuskaičiuojami tūkstančiai važinėja bet kurios kultūringos valstybės keliais. Net stebėtina, kad politikai gaišta laiką tokioms, atsispaštant, "problemoms". Beje, tuo metu, kai kilo tas ginčas, iki šios sudėties Seimo veiklos pabaigos bebuvo likę tik vieneri metai. O štai kitas seimūnas, daugiausia dėmesio skiriantis ne savo tiesioginiam darbui, bet politikavimui profesinėse sąjungose, pagarsėja tuo, kad už tarnybinio automobilio vairo pasisodinęs paauglį, pats prisirišęs virve, po arimus "slidinėja". Ko gailėtis, juk automobilis – valdiškas! (Kolchozo turto niekas nevertino: kas galėjo, tas naudojosi arba vogė)

Minint jubiliejinį prokuratūros (beje, dirbančios gana aplaidžiai) vadovo gimtadienį, pavaldiniai jam įteikė ne

kokią nors prabangos daiktą ar vertingą meno kūrinių, o įprastinę buitinę skalbimo mašiną. Bet Lietuvoje, apie tai paašškėjus, kilo didžiausias triukšmas ir "dovana" buvo ištempta iš jubilato buto. Kurį laiką apie šį "neeilinį įvykį" pliuropu visuose pakampiuose. Net pareigas pradedančiam premjerui padovanotas šis buities daiktas vaizduojantis žaisliukas. Normalioje (aišku, ne sovietinėje) valstybėje gyvenantis žmogus pirmiausia labai nusistebėtų, kad anas pareigūnas tokio daikto savo namuose iki šiol neturėjo ir kad ta "dovana" taip sureikšmintą, jog tampa vos ne didžiausios korupcijos ar nesveikų tarnybinių santykių įrodymu. Toks kraštas jam tikriausia pasirodytų labai primityvia "provincija". Jeigu jam pačiam kas nors bandytų padovanoti žaislinę skalbimo mašinėlę, žmogus turėtų pamanyti, kad susidūrė su asmeniu, kuriam būdingas tik vadinamasis "arkliškas humoras" arba kurio psichinė veikla – gerokai sutrikusi. Bet tai būdinga Lietuvai. Prisimenu, koks triukšmas, koks pavydas kilo, kai vieno dienraščio redakcijos darbuotojams buvo nupirktas ir bendram naudojimui paskirta mikrobangė krosnelė. Kaip tai primena bolševikinio liumpenproletaro požiūrį: "Jei aš – ubagas, tai ir visi tokiais būkit. Norėsi iš ubagyno pabėgti – užmušiu!"

Yra ir kiek stambesnių dalykų. Antai plačiai žinoma Seimo narė už valdžios nustatytą kainą išigyja sklypą. Apsidairo, pasidomi, kokios panašių sklypų rinkos kainos. Netrukus atsiranda pirkėjas, ir politikė "uždirba" (doleriais skaičiuojant) apie 25 tūkstantukus. Kita, daugiau apsukrumo igijusi jos kolegė palaukia kiek ilgiau ir "uždirba" dvigubai. Jei šios moterys nebūtų Seimo narės, jei tų sklypų jos nebūtų pirkusios už "valdišką kainą", vakarietis šiame reikšinyje matytų tik įprastinį verslą.

Juozas Žygas

(Pabaiga. Pradžia – 9 nr.)

Mano sūnus Lietuvoje lankėsi porą sykių ir dar žada ateinančiais metais lankytis. Jam Lietuva patinka. Parsivežė daug nuotraukų. Žiūrėdamas Katedros ir jos aplinkos nuotraukas, pasigedau Gedimino paminklo. Paklausiau:

– O kur Gediminas?

Atsakė:

– Neverta filmo gadinti!

Su tokia išvada beveik ir aš sutinku. Bet ne apie šį paminklą dabar rašau, o apie tai, kad patys dorkome savo istoriją! Gediminas tebevadinamas DL Kunigaikščiu, nors nei jis pats savęs, nei kiti jo taip nevadino. Jeigu atvyks užsieniečių ekskursija, tai prie paminklo sužinos, kad Vilnius įkurtas 14-ame šimtametyje. Bet jei ta pati grupė ir Katedron užsuks bei jos požemius aplankys, tai jiems bus parodyti Katedros vytutiniai ir mindauginiai pamatai ir net liekanos senovinės šventyklos, ant kurių vadina moji mindauginė katedra buvo pastatyta.

Akylesniam užsieniečiui susidarys įspūdis, kad lietuviai net savo istorijos nežino! Tad lenkai, tai matydami, labai drąsiai Lietuvos istoriją saviškai arba ją savaip iškreipia. O lietuviai, tarp jų ir

žinomi veikėjai lenkiškuose renginiuose dalyvauja ir, matydami iškreipytus žemėlapius, neprotestuoja, bet dar ir kitais metais tokiuose renginiuose dalyvauja. Prieš kelio meta metų vienas žinomas veikėjas net laikraščiuose pasigarsino, kad dalyvavo lenkų surengtame gegužės 3-osios minėjime. Norėčiau paašškinti, kodėl lietuvių veikėjams turėtų būti neleistina šiuose minėjimuose dalyvauti.

Didysis Varšuvos reformų seimas (1788-1792), keturmetis seimas, labiausiai išgarsėjęs 1791 m. gegužės 3-5 d. konstitucija ir iš jos kilusiomis reformomis, kuriomis bandyta gelbėti Lietuvos-Lenkijos jungtinę valstybę, bajorišką respublikonišką karaliją paverčiant konstitucine monarchija, sukuriant pastovią centro valdžią ir tuo būdu likviduojant bendrosios Lietuvos ir Lenkijos valstybės dvilypumą" (LE, 4t. 513 p.). Enciklopedija kažkodėl neišryškino, ką reiškia tas "Lietuvos ir Lenkijos dvilypumo likvidavimas". Paprastais žodžiais tariant, tai reiškia, kad buvo sunaikintas Lietuvos valstybingumas. Manėčiau, kad susipratusiam lietuviui nederėtų Lietuvos valstybingumo laidotuvių paminėjime dalyvauti!

Visai neseniai Čikagoje vyko lenkų meno paroda. Tai buvo istoriniai kūriniai, atvežti iš Lenkijos. Joje buvo

daug kūrinių, susijusių su Lietuva, tačiau niekur nebuvo apie tai nurodyta. Rodoma daug meno turtų iš Lietuvos didikų dvarų, bet viskas pateikiama Lenkijos meno vardu. Nemaža Lietuvos didikų meno turtų patys jų savininkai į Lenkiją yra išvežę, bet yra ir prisiplėštų.

Tačiau tik pabandyk lenkus paliesti, tai tuoj ir Varšuva atsilies. Caro valdžia iš Lietuvos daug meno kūrinių išvežė. Bet po Maskvos sutarties pasirašymo Lietuva nieko neatgavo. Yra žinoma, kad Lenkijai meno kūrinių buvo grąžinti. Tarp tų "grąžintų" buvo ir iš Lietuvos išvežti kūriniai. Tur būt Lenkija Lietuvos globėją vaidino...

Lenkai jau užmiršo, kad prieš karą Lenkija buvo tautų kalėjimas. Savo tautines mažumas – vokiečius ir ukrainiečius – ištrėmė arba perversa lenkais padarė. O šandien jie dedasi didžiausiais "žmogaus teisių" gynėjais. Ir taip yra tik todėl, kad "gerų santykių" vardan jiems nėra pasakoma, kaip jie prieš karą su lietuviais elgėsi. Reikėtų jiems priminti (gal būt to dabartinė karta net nežino), kaip "mažumas globojo" vaitada L. Bocianski 1935-1939 metais. Jis per porą metų lenkų okupuotoje rytų Lietuvoje uždarė net 220 lietuviškų draugijų ir jų skyrių, uždarinėjo mokyklas, o už lietuvišką pavardžių rašymą baudavo didelėmis bandomis.

Tarptautinių įvykių apžvalga

(Atkelta iš 2 p.)

pirmoji moteris Zahra Esh-raki. Pasiękti tokį aukštą postą jai, tur būt, padėjo ir tai, kad ji yra Chatami brolio žmona ir religinio vado – ajatolos Chomenei dukraitė.

• Atstovų Rūmų lėšų komitetas vienbalsiai patvirtino įstatymo projektą, numatantį, kad socialinio draudimo pensijas gaunantiems pensininkams nesumažins pensijų, jei jie toliau dirbs, sulaukę 65-69 metų. Nebus mažinami ir jų atlyginimai. Prezidentas B. Clinton pasakė, kad jis tokį pasiūlymą palaiko ir įstatymą pasirašys.

• Vokietijos krikščionys demokratai pralaimėjo rinkimus Šlesvigo-Holšteino žemėje. Manoma, kad prie šio pralaimėjimo prisidėjo skandalas dėl aukų rinkimo. Buvęs kancleris Helmut Kohl renka aukas, nes jam iki balandžio mėnesio teks sumokėti įvairių teisingumo įstaigų paskirtas baudas – apie 3 mln. do-

lerių. Daug dešiniojo sparno vokiečių politikų kalbina buvusį kanclerį visiškai pasitraukti iš politinio gyvenimo.

• Vokietijos policija suėmė keturis amerikiečius jaunuolius, JAV armijos karių vaikus, kurie mėtė nuo kryžkelėje esančio tilto akmenis į apačioje esantį vieškelį. Du automobiliuose buvę žmonės užmušti, penki sužeisti. Trys chuliganai, kuriems 14, 17 ir 18 metų, prisipažino kaltais. Vokiečių spaudoje pikta pasmerkė tokį "svečių" elgesį.

• Čėčėnijos kovotojai kovo 2 d. užpuolė Čėčėnijos sostinės gatvę žygiuojantį specialios Rusijos milicijos dalinį. Užpuolimas įvyko dienos metu, kai ką tik traukiniu iš Maskvos atvykę milicininkai žygiavo iš stoties. Rusija teigia, kad Čėčėnijos sostinėje dar yra apie 500 sukilėlių. Naujasis rusų dalinys nesitokėjo tokio puolimo. Dvylika kareivių žuvo, 32 sužeisti.

RUSIJOS SMOGIKŲ DALINYS

Pranas Naris

Žlugus Sovietų Sąjungai, Rusijoje daug kas pasikeitė. Tiek į gerą, tiek į blogą pusę. Rusija lyg ir pradėjo demokratėti. Bent taip atrodo iš pradžių. Gausios karinės dalys sugrįžo į Rusiją iš aplinkinių, anksčiau sovietų užgrobtų, dabar atgavusių nepriklausomybę kraštų. Tarp jų buvo ir daliniai, grįžę iš Lietuvos. Bet tuoj išryškėjo įvairiausios bėdos. Ėmė trūkti patalpų kareiviams ir butų karininkams. Kareiviai turėjo patys pasirūpinti maistu, padėdami žemės ūkiui. Civiliams gyventojams buvo ne ką geriau. Mažesnės gamyklų pradėjo užsidaryti, nes nebebuvo kam parduoti savo gaminių. Darbininkai bei tarnautojai atleidžiami, o likusiems nebeišmokamos algos. Tik maža rusų dalis gyvena pertekliu, o dauguma skęsta dideliame skurde.

Pertekliu gyvenantieji nesijaučia saugūs savame krašte. Jie bijo, kad gali prarasti savo ir artimųjų gyvybes. Tarsi prisimindami viduramžius, jie savo "pilis" aptveria aukštomis, sunkiai perlipamomis tvoromis, samdosi ginkluotus sargybinius. Atrodo, lyg jie būtų įkūrę savo "karalystes", mažai priklausomas nuo Rusijos. Idomu, iš kur toji ginkluota sargyba atsirado?

Giliai į atmintį įsirežė sunkus Lietuvos išsivadavimas nuo okupantų priespaudos. Daug kas mena įnirtingą OMON dalinių dalyvavimą, bandant sugrąžinti Lietuvą į sovietų imperiją. Gal ne visi žino, kas tas OMON. Dar labiau idomu, kur pasidėjo tie žiaurieji smogikai.

"Time" žurnalo korespondentas Maskvoje *Paul Quinn-Judge* praėjusių metų liepos 19 d. laidoje aprašo pokalbį su asmeniu, pasivadusiu Aleksiejumi. Pašnekovas – buvęs Specialios paskirties (rus.-Specnaz) dali-

nio, slapto ypatingų uždavinių vykdymo būrio (OMON) narys. Anot korespondento, tokie būriai buvo sudaryti, sekant JAV "Delta" grupių rengimą ir veiklą. Vadinamasis Aleksiejus pasisako skaitęs laikraščiuose apie netikėtą Rusijos Dumos narės, žinomos disidentės Galinos Starovoitovos nužudymą ant jos gyvenamojo namo laiptų arba St. Peterburgo politikieriaus Michailo Manevičiaus apšaudymą, jam važiuojant judria gatve. Štai rašoma, kad snaiperis iš toli nušovė mafijos vaduką, šiam išeinant iš pirties. Visa tai Aleksiejui sukelia klaidingas mintis: ar tik ne jis buvo tų žudikų mokytojas? Aleksiejus sako, kad kartais jis išivaizduoja, jog sėdi šalia šaulio ir stebi jo techniką, atliekant uždavinį. Užsiminus apie žmogžudystes, Aleksiejus pripažįsta, kad tą "amatą" gerai moka: jis buvęs "fizinio pašalinimo" žinovu ir patarėju.

"Specnaz" buvo slaptas ir ypatingai gerai paruoštas dalinys – buvusios Sovietų Sąjungos jėga ir grėsmė. Šiandieninė Rusijos kariuomenė yra gerokai sumenkusi. Net stebėtina, kad jos 200 parasitinių prasibrovimas prie Kosovo provincijos Prištinės oro uosto, važiuojant keliais, nė kiek nepavojingesniais už Amerikos plentus, ir dar serbams padedant, buvo išgarsintas lyg koks didžiausias ginkluoto dalinio pasiekimas. Rusijos kariuomenės, įskaitant ir tuos "ypatinguosius" dalinius, moralė yra smukusi. Bet šių karinių grupių negalima lyginti. Armijos kariai neturi to, ką yra gavę "ypatingieji" daliniai: lengvai parduodamus sugebėjimus. Jie yra snaiperiai, sprogmenų bei ryšių žinovai, gerai paruošti žvalgybai ir kovai "vienas prieš vieną", išmokyti likti ramiais ir savarankiškais bet

kokiose sąlygose. Dabartinėje Rusijoje tokia prekė – labai pageidaujama. Taip parengti kariai samdomi kaip asmens sargybiniai ir "idealūs" žudikai. Nors daugelis "Specnaz" veteranų laikosi įstatymų, bet yra tokių, kurie ištraukė į nusikalstamą veiklą ir šurpina visuomenę ypač žiauriai, sunkiai įtikinamais nusikaltimais.

"Specnaz" saulėlydį rodo tai, kai keičiasi visuomenės požiūris į "ypatinguosius" dalinius: iš liaupsinimo į cinizmą. Anot minėto straipsnio autoriaus, tai liudija, kad Rusija prarado savo išdidumą, viltį ir tikėjimą ateitimi.

"Specnaz" karius tarpusavyje glaudžiai siejo jų stiprus pasitikėjimas valstybine santarka. Bent taip sakėsi tie, su kuriais kalbėjosi "Time" korespondentas. Sovietų Sąjungai sunykus, pasikeitė ir jų pažiūra. "Aš prisiekiau savo ištikimybę Rusijai", – sakė Aleksiejus. Aš nesutapatinu dabartinio režimo su Rusija". Daugelis buvusių karių jaučiasi atitole nuo savo nesąžiningų vadų. Dažnai kariai prisimena vyresniųjų karininkų akiplėšišką nesąžiningumą, kareivių išlaikymui skirtų lėšų pasisavinimą. Buvęs omonininkas pasakojo apie atsitikimą, kai karininkas, sunkiai sužeistas Čėčėnijos kare, negalėjo gauti invalidumo pensijos, nes neturėjo kelių tūkstančių dolerių kyšio, kurio iš jo reikalavo karinių gydytojų komisija.

Prieš dešimtmetį visuomenė į "Specnaz" žiūrėjo, kaip į valstybės slaptąjį ginklą. Kariai, sugebėję atstatyti Afganistano prezidentą jo paties rūmuose, naujam karui kilus, galėjo užpulti bet kurią Vakarų Europos vietą ir sėkmingai atlikti savo uždutį. Dabar viskas pasikeitė. Praeitais metais Rusijoje labiausiai žiūrima TV laida bu-

(Nukelta į 5 p.)

Pasaulis ir Lietuva

* **REIKALAVIMAI ATISISAKYTI ISTORINĖS TIESOS.** Norint, kad Rusijos ir Lietuvos, Latvijos bei Estijos santykiai būtų lojalūs, Maskvos pagrindinės keliamos sąlygos Baltijos valstybėms yra: 1) atsisakyti reikalavimo dėl SSRS įvykdyto Baltijos valstybių okupacijos fakto pripažinimo; 2) atsisakyti ketinimo įstoti į NATO ir ES; 3) pakeisti poziciją rusų Baltijos valstybėse atžvilgiu – rašo Rusijos laikraštis "Nezavisimaja gazeta". Laikraščio nuomone, pats tinkamiausias kelias Baltijos valstybėms – atsisakyti įvardintų tendencijų ir tapti ekonominiu tiltu tarp Rusijos ir Europos. *BNS*

* **ČEČĖNIJA PANEIGIA RUSIJOS MELĄ.** Čėčėnijos prezidentas Aslan Maschadov interviu telefonų radijo stociui "Echo Moskvy" pareiškė, kad jis tebėra Čėčėnijoje ir yra pasirengęs deryboms su Maskva. A. Maschadov paneigė Rusijos skleidžiamą dezinformaciją, esą padėtį Čėčėnijoje pilnai kontroliuoja rusų pajėgos. Čėčėnų pajėgos tebėra Argūno tarpeklyje, smarkios kovos tebevyksta Šatojaus rajone. Portugalijoje su vizitu esantis Rusijos Užsienio reikalų ministras Igor Ivanov pareiškė, kad Rusija nesiderės su A. Maschadovu, kuriam iškelta baudžiamoji byla. Ministro žodžiais, Čėčėnija turi kitų "vertų atstovų", su kuriais "jau seniai vyksta derybos". *INTERFAX*

* **UŽPUOLĖ AMBASADĄ.** Rusijos nacionalbolševikų partijos atstovai naktį į kovo 3 d. nuniokojo Latvijos ambasados Maskvoje pastatą. Latvijos ambasadorius Imantas Daudišas įteikė Rusijos užsienio reikalų ministerijai protesto notą dėl šio įvykio. Notoje pareikštas griežtas pasipiktinimas "dar vienu vandalizmo aktu prie ambasados". Pastaruoju metu prie Latvijos atstovybių pastatų buvo įvykdyti keli vandalizmo aktai. Užsienio reikalų ministerijos atstovai sieja šiuos incidentus su tuo, kad Latvijoje teisiama sovietinio genocido vykdytojai. Už taikių gyventojų žudymą nuteistas buvęs "raudonasis partizanas" Vasilij Kononov, kuriam paskelbtas nuosprendis – šešerius metus kalėti. *LETA, BNS*

* **GRASINIMAI.** Vadinamoji "Rusijos atsargos karininkų sąjunga Pabaltijyje" ragina nedelsiant paleisti Vasilijų Kononovą ir net "atlyginti jam padarytą žalą. Latvijos vyriausybės vardu jo atsiprašyti ir garantuoti, jog panašūs veiksmai nebus pasikartos". Pareiškime spaudai sakoma: "Savo ruožtu mes imsime atitinkamų priemonių, mūsų Latvijoje nepasirūš ir žino: mes žodžių veltui nešvaistome". *BNS*

* **RUSIJA ŠNIPINĖJA KAIMYNINES VALSTYBES.** Norvegijos teisingumo ministras *Odd Einar Doerum* spaudai sakė, jog Rusija jo šalyje vykdo žymią žvalgybinę veiklą. Pasak Norvegijos slaptosios policijos apžvalgos, Rusijos žvalgyba yra viena pagrindinių grėsmių, kylančių NATO narei Norvegijai. Prieš dvejus metus iš Norvegijos už šnipinėjimą buvo išvaryti penki rusų "diplomatai". *REUTERS*

* **RUSIJA – Į NATO?** NATO generalinis sekretorius *George Robertson*, aptardamas einančio Rusijos prezidento pareigas V. Putino pasisakymą dėl galimos Rusijos narystės NATO, pareiškė, kad "šio klausimo dienotvarkėje kol kas nėra". Tačiau G. Robertson "karštai sveikino" pozityvią V. Putino pasisakymo dvasią ir sakė, kad NATO atkakliai sieks plėsti santykius su Rusija. Šaltiniai Europos Sąjungos (ES) tarybos būstinėje Briuselyje pranešė, kad ES sveikina "atvirą Vakarams" V. Putino poziciją. ES pritaria V. Putino požiūriui, pagal kurį Rusijos ir Vakarų santykiams teikiama pirmenybė. Šaltiniai JAV ambasadoje Maskvoje pranešė, kad JAV sveikina V. Putino pasisakymą Rusijos ir NATO santykių tema. JAV Valstybės departamento atstovas spaudai *James Foley* pareiškė, kad JAV sveikina Vladimiro Putino pasiryžimą kurti gerus santykius su Vakarais. *REUTERS, ITAR-TASS*

* **BRANDUOLINIAI GINKLAI – ŠALIA LIETUVOS?** Rusijos laikraštis "Novyje izvestija" kovo 7 d. laidoje, remdamasis šaltiniu, artimu Baltarusijos vadovybei, teigia, kad Baltarusija rengiasi grąžinti į savo teritoriją branduolines raketas. Laikraščio teigimu, Maskva ir Minskas dėl to jau susitarė ir neatmestina galimybė, jog sudarytas ir slaptasis protokolas. Rusijos kovinės galvutės, laikraščio teigimu, Baltarusijos teritorijoje gali atsirasti jau šiais metais. Labiausiai tikėtina, kad Baltarusijoje bus įkurdinti judrūs raketiniai kompleksai ir strateginiai bombonešiai. Galimos bombonešių stovėjimo vietos – aerodromai Bychove, Bobruiske, Baranovičiuose ir Mačuliščiuose. *BelaPAN*

* **KARALIAUČIAUS KRAŠTAS.** Gegužės 17-18 d. d. Kopenhagoje planuojama surengti konferenciją Kaliningrado klausimais. Konferencijos tema – Kaliningrado ateitis, Europos Sąjungai plečiantis į Rytus. Kopenhagoje planuojama parengti politiką Kaliningrado atžvilgiu, įkurti specialią grupę. Jai paeiliui vadovaus Vokietija, Švedija, Danija ir t.t. *BNS*

Kuršių Nerijoje.

Viktoro Kučo nuotr.

(Atkelta iš 4 p.)

RUSIJOS SMOGIKŲ DALINYS

vo "Šizofrenija". Tai laida apie šiandieninę Rusiją. Joje rodoma, kaip "Specnaz" karininką neteisingai apkaltina saugumas ir verčia jį nužudyti bankininką, planuojantį dalyvauti prezidento rinkimuose ir tapti dabartinio prezidento varžovu. Karininkas sėkmingai įvykdo šią užduotį, tačiau pats žūva nuo saugumo tarnybos žudiko rankos. Daugelis rusų priima šį filmą kaip tikrovę. Praeitais metais grupė karių, tarnavusių Rusijos parašutininkų daliniuose, buvo suimta, įtarus juos pasikėsiniu į žurnalistą Dimitrijų Cholodkovą 1994, tyrinėjusį aukšto rango karininkų nesąžiningumą. Žurnalistas žuvo, atidarydamas užminuotą portfeli.

Pagal Aleksiejų, kai kurie "Specnaz" kariai parsišamdo mafijai, norėdami užsidirbti pragyvenimui. Sakykime, nusikaltėlių vadukas planuoja susidoroti su savo varžovu. Per "Specnaz" ryšininką jis užsako keturis ar penkis vyrus. Šie gauna "atostogas" iš savo dalinio ir gerai ginkluoti prisistato naujajam darbdaviui, kuris pradeda "derybas" su varžovu. Kita pusė tuoj pamato rimtus vyrukus ir būna lengvai įti-

kinama. Už porą valandų tokio "darbo" kiekvienas uždirba po apytiksliai \$200 dolerių. Jei reikia pašaudyti, kaina pakyla iki \$500. O tai – daugiau, negu patyrusio puskarininkio vienerių metų alga. Įprastinis jo atlyginimas yra apie \$30 per mėnesį.

Tačiau apgailėtinais maži atlyginimai nėra pagrindinis demoralizuojantis veiksnys. Neįmanoma sunkios gyvenimo sąlygos kitose valstybėse sąlygotų maištus. "Specnaz" puskarininkis Sergiejus, su kuriuo taip pat kalbėjosi "Time" korespondentas, gyvena tikroje landynėje. Oficialiai ši vieta vadinama vedusių puskarininkų patalpomis. Jo vieno kambario butas yra 5 x 8 pėdų (1.5 x 2.5 metrų). Šioje kambaraitėje jis gyvena su žmona ir dukra. Dešimt šeimų dalinasi žiurkėmis apsėta bendra virtuve ir viena išviete su nuo drėgmės išpuvusiomis sienomis. Sergiejus, eidamas į miestą, nedėvi savo uniformos, nes miesto gyventojai nepalankiai žiūri į karivius. Tačiau tuo metu, kai jį priėmė į "Specnaz", Sergiejus didžiavosi savo pasiekimu. Prityrę "Specnaz" veteranai ieškodavo "talentų", kurie galėtų juos pakeisti, vi-

suose sovietų kariniuose daliniuose. Užverbuotieji buvo imlūs ir ištvermingi. Dažnai naujokai buvo turėję reikalų su policija. Buvo sakoma:

– Arba tu eini į "Specnaz", arba į kalėjimą".

Naujokų apmokymas buvo ir tebėra labai brutalus. Lemiamoji užduotis – beginklė kova. Naujokas turi 12 minučių paeiliui atsilaikyti prieš tris ar keturis užpuolikus – gerai paruoštus "Specnaz" karius. "Iš esmės, jie bando tave nužudyti", – pastebi Aleksiejus. Retkarčiais taip ir būna. Dažnai naujokai po tokios užduoties dažnai atsiduria ligoninėje. Tokios kautynės draudžiamos Vakarų šalių kariuomenėse. Tačiau šiandieninėje Rusijoje, kai toks apdaužytas, bet pakiliuos nuotaikos apimtas naujokas gauna raudonąją beretę, neretai jis išigyja dar kai ką. Įtartinais atrodo civiliai, dažniausia aukštesnio rango karininkų pakviesti į baigiamąsias mokslo iškilmes, labai noriai susitinka su baigusiais mokslą. Pastebėta, kad jie dažnai įteikia vokus su pinigais. "Specnaz" veteranų nuomone, karys, pasidavęs mafijai, mažiau nusižengia, negu aukšti korumpuoti vals-

tybės tarnautojai, paliekantys pūti savo krašto "ypatinguosius" dalinius. Tokiais žodžiais baigia straipsnį "Time" korespondentas Paul Quinn – Judge.

Žvelgterėkime, kas vyko prieš 70 metų – komunizmo išgalėjimo pradžioje. Į partijos vadovų vietas veržėsi įvairūs caro laikų nusikaltėliai, o ne vien politiniai kaliniai. Ir Leninui, ir Stalinui reikėjo žmonių, kuriems nužudyti kitą – niekis. Kas nepaklausė komisaro, lengvai buvo apšauktas "valstybės priešu" ir be jokių teismų nužudytas.

Vėliau, įsitvirtinus sovietų valdžiai, kriminaliniai nusikaltėliai buvo baudžiami. Bet ar galima jų bausmes palyginti su bausmėmis politiniams kaliniams? Netgi ištrėmimo stovyklas padėdavo valdyti kriminaliniai nusikaltėliai, kurie persekirodavo politinius kalinius arba net juos žudydavo, stovyklų sargybiniais "nematant".

Komunizmas 70 metų mokė savus piliečius, kad laisva rinka yra kriminalinis nusikaltimas. Sovietų pilietis paprasčiausiai įtikėjo, kad visi kapitalistai yra kriminaliniai nusikaltėliai. Todėl ir

dabar rusams atrodo, kad jos visi kapitalistai yra kriminalistai. Tuščiai praleistas dešimtmetis, neįvykdyta nė viena ekonominė reforma, neparengtas prekybą reguliuojantis įstatymas, blogai surenkami mokesčiai. Tokioje maišatyje kai kurie buvę sovietų vadovai dabar pasidarė visagaliais mafiozais. Ar ne panašiai vyksta ir Lietuvoje?

Būtų neišmintinga teigti, kad nėra jokios vilties. Prieš porą mėnesių "Discover" TV stotyje mačiau laidą apie Rusijos Greito veikimo tarnybą. Tai, ką mačiau ekrane, buvo ne kas kita, kaip laida apie "Specnaz". Joje dalyvavo buvęs Rusijos armijos generolas Aleksandr Lebedj. Paklaustas apie Rusijos kariuomenės parengtį, nekaip atsiliepė. Jo nuomone, 600 tūkst. apmokytų karių, dabar yra bedarbių ir žmogžudžių kariuomenė, negalinti savęs išlaikyti. Ten viskas parduodama: ginklai, šoviniai, priešlėktuvinės raketos. Vadovybėje vyrauja kriminaliniai nusikaltėliai. A. Lebedj sakė:

– Rusai yra kantrūs kaip mulai, bet kai jų kantrybė pasibaigia, saugokis!

LIETUVOS KONSULATAS ČIKAGOJE

Visų pirma sveikinu Jus visus Lietuvos Respublikos generalinio konsulato Čikagoje darbuotojų vardu su neeiline kovo 11-ąją, su Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo dešimtmečiu. Nors antrąjį atkurtos nepriklausomybės dešimtmetį Lietuva pradeda dar toli gražu neišpildžiusi visų savo žmonių lūkesčių ir neišsprendusi visų skaudžių problemų, tačiau manau, kad galime žvelgti į ateitį su viltimi ir pasitikėjimu. Lietuva jau pradeda formalias derybas dėl narystės Europos Sąjungoje. Jos įstojimo į NATO galimybės tampa vis labiau realiomis. Tarptau-

tinėje bendruomenėje Lietuva įgauna pastovaus ir patikimo partnerio autoritetą. Tokiai nuomonei išlaikyti ir sutvirtinti, krašto ūkiui ir kultūrai deramai išvystyti reikės padėti daug pastangų, parodyti atsidavimo ir išminties, bet manau, kad visi lietuviai, tiek čia, už Atlanto, tiek Lietuvoje tikime, jog tai – išsprendžiamas uždavinys.

Taip pat naudojuosi proga atkreipti Jūsų dėmesį į pasikeitimus Generalinio konsulato darbe, įvykusius nuo šių metų pradžios. Pirmiausia pristatau konsulato darbuotojus. Šiuo metu jų yra keturi. Nuo šių metų vasario mėne-

Giedrius Apuokas
LR Generalinis konsulas
Čikagoje

sio dirba raštinės vedėja **Žaneta Griksaitė**, kuri atsiliepiama telefonu, suteikia besikreipiantiems pirmąsias žinias įvairiais klausimais, tvarko konsulato korespondenciją. Atašė verslui ir administracijai **Ramūnas Astrauskas** Generaliniame konsulate Čikagoje dirba nuo praeitų metų vidurio. Jis rūpinasi konsulato ūkiniais ir organizaciniais reikalais, verslo ir kultūros ryšiais. Konsulato lankytojai, ateinantys tvarkyti savo reikalų į Balzeko lietu-

vių kultūros muziejų, kaip taisyklė, susitinka būtent su juo. Vicekonsulė **Renata Darulienė**, turinti pagrindinį konsulinio ir notarinio darbo krūvį, jau daugiau negu dveji metai rengia didžiąją daugumą dokumentų mūsų lankytojams. O generalinio konsulo darbo sritys yra politinis, reprezentacinis darbas, ryšiai su lietuviška Čikagos visuomene, miesto ir valstijos įstaigomis. Man taip pat tenka domėtis ekonomika, prekyba, kultūra, aktyviai dalyvauti visuose kituose veiklos baruose.

Nusistovėjus konsulato darbuotojų sudėčiai, nuo šių

metų pradžios atsirado galimybė pailginti lankytojų priėmimo laiką tiek pagrindinėje raštinėje miesto centre, tiek Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (adresas: 6500 S. Pulaski Road, Suite 219). Dabar konsulato atstovas atvyksta čia vieną valandą anksčiau. **Antradieniais ir ketvirtadieniais lankytojai priimami nuo 9 v. r. iki 12 val.** Pagrindinėse konsulato patalpose Čikagos centre (adresas: 211 E. Ontario, Suite 1500) lankytojų priėmimui skirtas laikas: **antradieniais, trečiadieniais ir ketvirtadieniais**

(Nukelta į 6 p.)

Lietuvos Respublikos konsulato darbuotojai. Iš kairės: generalinis konsulas Giedrius Apuokas, vicekonsulė Renata Darulienė, raštinės vedėja Žaneta Griksaitė ir atašė Ramūnas Astrauskas.

Susitikimas konsulate su Amerikos žydų komiteto (AŽK) atstovais. Šis susitikimas įvyko vasario 29 d. AŽK Čikagos skyriaus tarptautinių reikalų komisijos prašymu. Svečiai papasakojo apie savo organizaciją, domėjosi Lietuvos užsienio politika, žydų kultūrinio palikimo padėtimi, bendradarbiavimo perspektyvomis. **Ramūno Astrausko nuotr.**

LIETUVOS KONSULATAS ČIKAGOJE

nuo 10 val. iki 4 val. p. p. Išsamesnes žinias tiek apie konsulato darbo tvarką ir jo teikiamas paslaugas, tiek kitiems jums rūpimais klausimais galite gauti konsulato darbo valandomis – nuo pirmadienio iki ketvirtadienio – nuo 8 v.r. iki 4 v. p. p., o penktadieniais – nuo 8 v. r. iki 2:45 v. p. p. telefonu: (312) 397 0382.

Kartu kreipiuosi į skaitytojus dar vienu svarbiu klausimu. Šiomet, spalio mėnesį vyks rinkimai į Lietuvos Res-

(Atkelta iš 5 p.)

publikos Seimą. Todėl norėčiau paraginti visus, turinčius teisę į Lietuvos Respublikos pilietybę, susitvarkyti savo pilietybės dokumentus, t. y. išsiimti pasus. Jeigu ilgai nedelsite, tam laiko iki rinkimų dar turėtų užtekti. O Lietuvos piliečius, nepriklausomai nuo jų buvimo laiko ar statuso JAV, kviečiu registruotis rinkėjų sąrašuose. Pagrindinė rinkėjų, esančių JAV, registravimosi vieta yra Lietuvos

Ambasada Vašingtone, tačiau konsulatas Čikagoje su malonumu atliks tarpininko vaidmenį tiems, kuriems patogiau kreiptis į mus. Kreipiantis prašome nurodyti savo LR paso duomenis ir adresą. Išsamiau apie rinkimus ir balsavimo tvarką pranešime, jiems artėjant.

Šiuo metu Lietuvoje ruošiamasi savivaldybių rinkimams, kurie vyks kovo 19 d., bet juose rinkėjai, gyvenantys užsienyje, nedalyvauja.

PASTATYKIME PAMINKLĄ LIETUVOS HIMNO AUTORIIUI VILNIUJE

Pernai lapkričio 16-ąją minėjome Vinco Kudirkos 100-ąsias mirties metines. Liūdna, kad ši data daugiau buvo prisiminta išeivijoje, nei Lietuvoje.

V. Kudirka – neeiliniais gabumais pasižymėjusi asmenybė: gydytojas, publicistas, poetas, satyrikas, vertėjas, muzikas, mūsų himno autorius. Deja, per anksti išėjęs Anapilin. Tačiau jo palikimas – itin vertingas. Ypač pažymėtinas jo redaguotas žurnalas "Varpas", kurio dešimtmečiui V. Kudirka parašė "Tautišką giesmę" ir sukūrė jai muziką. Šią giesmę rašė jau labai pasiligojęs, karščiuodamas. Ji – tarsi patrioto išeinančio iš gyvenimo, testamentas savajai tautai.

Vilniaus medikų grupė įsteigė "Labdaros ir paramos fondą Vinco Kudirkos vardui įamžinti" (*The Vincas Kudirka Foundation for Charity and Relief*). Mūsų tikslas iš Lietuvoje ir užsienyje gyvenančių tautiečių suaukotų lė-

šų pastatyti jam paminklą. Jeigu leis finansinės galimybės, įsteigsime V. Kudirkos vardo premiją, kuri kasmet būtų įteikiama asmeniui, daugiausiai pasidarbavusiam lietuvių baruose. Labai būsim dėkingi tautiečiams, gyvenantiems užsienyje, paaukojusiems pinigų šioms tikslams įgyvendinti.

Mūsų banko valiutinės sąskaitos Nr. 557089001, AB Vilniaus bankas, Vilniaus filialas. Čekius galima siųsti Julijai Šilomskienei, Gedimino pr. Nr. 1, Sąjūdžio būstinė, 2002, Vilnius, tel. 224848. Išsamesnių žinių galima gauti tel. 791-779 Vilniuje.

Spaudoje bus skelbiamos asmenų, paaukojusių 500 ir daugiau US dolerių, pavardės. Paaukojusių 10 ir daugiau tūkstančių dolerių pavardės, kaip pagrindinių fondatorių, bus įamžintos V. Kudirkos paminklo specialioje lentoje.

Marija Jackevičienė, M.D.
Fondo steigėjų atstovė

JAV LB Švietimo taryboje MOKYTOJŲ KONFERENCIJA LEMONTE

Lemonte, Pasaulio lietuvių centre vasario 27 d. įvyko lituanistinių mokyklų mokytojų konferencija. Ją surengė JAV LB Švietimo taryba. Gražų, saulėtą rytą konferencija prasidėjo šv. Mišiomis Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje. Po Mišių į jaukią "Bočių menę" susirinko daugiau kaip 40 mokytojų ir svečių. Susirinkusius pasveikino ir pristatė JAV Švietimo tarybos pirmininkė Regina Kučienė. Ji pažymėjo, koks didelis ir reikšmingas darbas šiandien yra lietuviškojo jaunimo mokymas ir tautinis ugdymas. "Auginame Lietuvai ir šiam kraštui naująją kartą", – sakė pirmininkė. Ji dėkojo mokytojams, daug metų paskyrusiems lietuviškajam ugdymui ir išauginusiems ne vieną mokinių kartą. Daug šiltų, nuoširdžių žodžių pasakyta ir nuostabių gėlių puokštė įteikta pirmajai K. Donelaičio mokyklos mokytojai Vidai Plačienei. "Džiaugiuosi ir tikiu savo mokiniais", – sakė ponė Vida.

Švietimo tarybos pirmininkė pasidžiaugė lituanisti-

Nomeda Vucianienė

nių mokyklų mokytojų veikla. Buvo paminėta ir buvusi Klyvlendo Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokytoja Daiva Urnėžienė. Jos pastangų dėka įkurta nauja lituanistinė mokyklėlė Mineapolyje. Dabar joje mokosi 18 vaikų. Mokytojos Vidos Meiluvienės dėka lituanistinė mokykla atkurta Floridoje. Ją lanko 26 mokiniai.

R. Kučienė konferencijos dalyviams pristatė ir kitus svečius – lietuviškos dvasios puoselėtojus: Joną Kavaliūną, Margaritą Bareikaite, Rūtą Kuncienę-Lukoševičienę, Stasę Petersonienę, JAV Lietuvių bendruomenės vardu susirinkusius pasveikino Vida Brazaitytė. Ji pabrėžė: "Susirinkome, nes visus mus jungia stipriausia mūsų jungtis – lietuvių kalba."

Pirmoji pranešėja buvo Klyvlendo Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokytoja Vilija Nasvytytė-Klimienė. Pranešėja pasidalino savo darbo patirtimi, papasakojo, kaip ir kodėl buvo sujungti

trečiasis ir ketvirtasis skyriai. Vilija išdėstė daug mokymo būdų, kuriuose naudojama žaidimų forma. Pavyzdžiui, kaip žaidžiame bingo linkniuojant.

Konferencijos dalyvių susidomėjimą sukėlė patirtis, kaip rengti mokinių perskaitytų knygų konkursus. Jų rezultatus matome gražiam piešinyje "Akmenuotais takeliais kopiname į Gedimino kalną". Čia kiekvienas akmenėlis – perskaityta knyga.

Mokytoja Vilija pateikė daug pavyzdžių, kaip supažindinti mokinius su lietuvių tautos kilme, kalba, papročiais, istorijos tarpsniais. Mokiniai daug sužino, ruošdamiesi įvairioms šventėms ir kitiems renginiams: Vasario 16-ajai, Užgavėnėms, Kaziuko mugei, Velykoms, Mindaugo karūnavimo dienai, Vėlinėms ir Kalėdoms.

Mokytojus labai sudomino antroji dalis – "Rodom – darom", kurioje buvo praktiškai mokoma, kaip panaudoti žaidimus pamokose. Smagu buvo stebėti mokytojus, kurie, kaip vaikai, išitraukę iš žaidimų lenktyniavo, džiaugėsi ir jautė nuoskaudą pralaimėjus. Klausytojai, susipa-

žinę su Vilijos patirtimi, gavo ir sau skirtą "namų užduotį": turime apie ką pamąstyti, svaranikiškai padirbėti, kad būtume drąsesni ir geriau "pasikaustę", eidami į klasę.

Antroji pranešėja buvo jau minėtos Vidos Plačiienės mokinė Zita Dubauskaitė iš Čikagos lituanistinės mokyklos. Pranešėja plačiai išnagrinėjo temą "Lietuvos kaimas". Daug darbo Zitai bei jos mokiniais reikėjo įdėti, gaminat didelį sodybos maketą. Zita papasakojo, kaip įdomu, bet sunku buvo mokiniams išvaizduoti senovinį kaimo gyvenimą. Šių dienų mokiniai nežinojo kas yra klėtis, pirtis, tvartas, svirnas ir t.t.

Tiek konferencijos rengėjai, tiek ir dalyviai džiaugėmės, kad ji buvo naudinga.

Turėjome puikią galimybę išklausti daug pranešimų, pateikti klausimus vieni kitiems, pasitarti. Tokie renginiai dar kartą primena, kad vaikas nėra indas, į kurį mokytojai turi pripilti kuo daugiau žinių. Vaikai – tarsi augalas, kuriam visi turime padėti užaugti.

Praneša Regina Kučienė:

**KURIAMA
VAIZDAJUOSTĖ
MAŽIESIEMS**

Mažieji lietuviukai daug laiko praleidžia prie televizoriaus, kurioje anglų kalba supažindinama su raidėmis, skaičiais, spalvomis ir pan. (Nukelta į 7 p.)

Vida Brazaitytė dėkoja Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mokytojai Vilijai Klimienei už puikų pasirodymą mokytojų konferencijoje.
Viktoro Kučo nuotr.

Vaizdajuosčių rengimo organizacinis komitetas. Iš kairės: Arvydas Reneckis, Ona Pučkoriūtė, Regina Kučienė, Karilė Vaitkutė, Audrė Budrytė, Dalia Gedvilienė ir Tomas Kirvaitis.
Viktoro Kučo nuotr.

Jaunimo puslapis

N O M E D A

"Dirvos" redakciją papildė nauja darbuotoja. Ilgamei redaktoriaus padėjėjai Giedrei perėjus dirbti puse krūvio, "Vilties" draugijos valdybos pirmininkas Algirdas Matulionis pakvietė ateiti **Nomeda Vucianienę**. Supažindiname skaitytojus su naująja redaktoriaus padėjėja.

Nomeda, papasakokite apie save.

Esu buvusi kaunietė. Nors gimiau Jurbarko, bet nuo ketverių metų augau ir mokiausi Kaune. Baigiau Kauno Technologijos universitetą ir įgijau pramonės šiluminės energetikos inžinierės specialybę. Esu išteklėjusi, kartu su vyru Napaliu auginame dukrą, kurią "Dirvos" skaitytojai neseniai matė pirmame puslapyje išspausdintoje nuotraukoje. Tai ta mažylė, pasipuošusi tautiniais rūbeliais, stovinti šalia JAV kongresmenų *Dennis Kucinich* ir *John Shimkus*, kai jie lankėsi šiame lietuvių telkiniyje ir kalbėjo apie Baltijos šalių galimybes tapti NATO narėmis. Vyresnė – to paties Kauno Technologijos universiteto auklėtinis, radiotechni-

kos inžinierius. Į Ameriką atvykome, nusišypsčius laimei "žaliosios kortelės" loterijoje. Vyresnė jau dirba pagal savo specialybę. Dukra Ugnė, einanti septintuosius, mokosi ikimokyklinėje klasėje.

Kiek metų jau gyvenate Amerikoje?

Baigiame ketvirtuosius. Turime pastovių gyventojų statusą.

Kaip jaučiatės naujame krašte?

Suprantama, kad žmogui, užaugusiam ir subrendusiam Lietuvoje, nėra labai lengva visiškai pakeisti aplinką. Amerika turi savitą žavesį ir nemažą privalumų. Pavyzdžiui, čia mane sudomino tai, kad net ir vyresnė už mane moterys mokosi ir ieško galimybių išreikšti savo sugebėjimus. Patinka dalykiškumas, pagarba žmogui, kuris rimtai imasi darbo ir stengiasi jį atlikti kruopščiai. Tačiau negalėčiau pasakyti, kad jau visiškai pripratau. Gal todėl, kai tik randu galimybę, stengiuosi kuo dažniau apsilankyti Lietuvoje. Noriu, kad ir dukrytė nepamirštų savo gimtinės, neatitoltų nuo viso to,

kas lietuviška, kas mums artima ir brangu.

Ar jau įsijungėte į lietuvišką veiklą?

Esu Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos ikimokyklinio skyriaus mokytoja. Abu su vyru domimės lietuviškuoju gyvenimu ir pagal savo galimybes jame dalyvaujame. Apsisprendimas dirbti "Dirvos" redakcijoje taip pat buvo gerai apgalvotas.

Linkime Jums sėkmės šiame nelengvame darbe.

Kalbėjosi Jonas Jasaitis

"Dirvos" redaktoriaus padėjėja Nomeda Vucianienė, Jono Jasaičio nuotr.

Valstybės 10-metį paminėjus

LIETUVA – 1990, 2000, 2010

Artėjant Lietuvos valstybės atstatymo 10-mečiui, kelis kartus kreipėmės į skaitytojus, prašydami atsakyti į keletą klausimų. Šiandien spausdiname pirmuosius atsakymus. Visus juos gavome iš Lietuvos. Primename klausimus:

1. Ką Jums reiškė Kovo 11-oji 1990 - 1991 metais? Kaip tada įsivaizdavote Lietuvos ateitį, pavyzdžiui, po

10 metų?

2. Kaip šie, visą pasaulį sukrėtę įvykiai atrodo iš 10 metų nuotolio?

3. Kaip sugrįžti prie Kovo 11-osios idealų? Ar tai iš viso įmanoma?

4. Kaip įsivaizduojate Lietuvos ateitį po 10 metų, t.y. 2010 metais?

Gintaras Norkus, 34 metų, Lietuvos aklųjų draugijos kompiuterių centro specialistas iš Vilniaus.

1. Buvo įdomūs laikai. Visas negeroves galima buvo versti ant okupantų ir buvusios sistemos. Buvo bendri tikslai LAISVĖ: NEPRIKLAUSOMYBĖ, LIETUVA, kuriuos nelabai suprato, bet dėl jų buvo galima daug padaryti ir paaukoti. Įsivaizdavau, kad po 10 metų Lietuva bus besilygiuojanti su kitomis Europos valstybėmis.

2. Per 10 metų viskas pradeda užsimiršti. Tikslai LAISVĖ, NEPRIKLAUSOMYBĖ, LIETUVA jau pasiekti ir dabar, atrodo, kad mums berūpi ASMENINĖ gerovė, o ne kažkas neapibrėžto.

3. O kodėl reikėtų grįžti? Tai nepakartojama, kaip vaikystė. Dabar reikia rūpintis

ne idealais, o konkrečia ekonomine nauda.

4. Vidutinė Europos valstybė, kaip daugelis kitų. Dar didesnis politinis abejingumas ir vis labiau pamirštami buvę idealai.

Gintaras Nenartavičius, 35 metų, mokytojas iš Vilniaus.

1. Apie nepriklausomybę pagalvodavau gana dažnai dar Brežnevo laikais, nes didelę įtaką darė "Amerikos balsas" ir kitos Vakarų radijo stotys, bet nesitikėjau jos sulaukti. Paskelbus Nepriklausomybės aktą, mane apėmė keistas jausmas. Aš negalėjau suvokti: nejaugi jau tikrai Lietuva laisva? Manje buvo daugiau nerimo, nei džiaugsmo, lyg ir trūko žinių (ypač klausant Lietuvos radijo). Buvome lyg ir laisvi, lyg ir nelaisvi. Lietuvą po 10-ties metų įsivaizdavau kiek gražesnę, be finansinių didesnių sunkumų, mažai nepriklausomą nuo Rusijos ekonomikos, labiau orientuotą į Vakarų rinkas.

2. Gražiausi atsiminimai yra susiję su Baltijos Keliu. Tuomet visi visus sveikino, šypsojosi. Manau, kad tai buvo pats gražiausias laikas. Aš

(Nukelta į 9 p.)

JAV LB ŠVIETIMO TARYBOJE

(Atkelta iš 6 p.)

Jauni tėvai kreipiasi, prašydami paruošti panašias laidas gimtąja lietuvių kalba. Tad Čikagos lietuvių televizijos steigėjui ir vedėjui Arvydui Reneckui bei Švietimo tarybos pirmininkei Reginai Kučienei kilo mintis šį pasiūlymą įgyvendinti.

Vasario 6 d. įvyko pirmasis susirinkimas, kuriame buvo svarstomos galimybės sukurti tokias laidas. Nutarta pirmąsias vaizdajuostas sukurti be atlyginimo už darbą. Tikimės, kad Lietuvių fondas pritars šiam sumanymui ir

tokį projektą parems. Lauksime mecenatų – organizacijų ar pavienių asmenų paramos.

Posėdyje dalyvavo aktorė ir režisierė Audrė Budrytė, "Lakštutės" ansamblio vadovė, muzikos mokytoja Dalia Gečvilienė, dailininkas Tomas Kirvaitis, Vilniaus "Lėlės" teatro aktorė Ona Pučkoriūtė, LTV vedėjas ir filmų kūrėjas Arvydas Reneckis, liuanistė Karilė Vaitkutė, Dainius Zalensas, Regina ir Viktoras Kučai.

Kviečiame visus prisidėti prie šios sumanymo įgyvendinimo.

BAIGIASI KONKURSAI

JAV LB Švietimo taryba primena, kad piešinių ir rašinių konkursams skirti darbiai turi būti pristatyti iki kovo 31 d. Konkursų taisyklės išsiuntinės visų liuanistinių mokyklų vedėjams. Pasakų tekstus ir knygeles kietais viršeliais (ketvirtajai piešinių konkurso grupei) galite gauti Švietimo taryboje. Kreipkitės šiuo adresu: 13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441. Kilus klausimams, kreipkitės telefonu/faksu (708) 301-6410 į Švietimo tarybos pirmininkę Reginą Kučienę.

Sesės "geltonšlipsis" puošia tradicines Kaziuko mugės širdeles. Iš kairės: Nida Hallal, Greta Augytė, Milda Maciulevičiūtė ir Milda Chmieliauskaitė. Vilijos Klimienės nuotr.

Neringa Inc. su Nek.Pr.Marijos Seserimis organizuoja ir praveda stovyklas "Neringos" stovyklavietėje Vermonte

"NERINGOS" STOVYKLOS 2000

LIETUVIŲ KALBA liepos 9-23 d.d. - vaikams 10-16 metų
 liepos 23-29 d.d. - vaikams 6-10 metų
 liepos 23-29 d.d. - vaikams 13-16 metų
 liepos 30 - rugpjūčio 5 d.d. - šeimoms su mažais vaikučiais
ANGLŲ KALBA - LIETUVIŲ KILMĖS birželio 30 - liepos 4 d.d. - šeimoms su mažais vaikučiais
 rugpjūčio 6-19 d.d. - vaikams 7-16 metų

INFORMACIJA – REGISTRACIJA

kreiptis į Daną Grajauskaitę:
 66 Salisbury Rd. Watertown MA 02472
 617-923-4583 neringai@yahoo.com

Novelės konkurso laimėtojai KELIONĖJE

Nepajėgdami nugalėti nelaimingos meilės, žmonės žudosi, kenčia ar būna nelaimingi visą gyvenimą. O meilė traukia, kaip akivaras, iki paskandina...

Susitvarkiusi Aldužė nusileido į vestibulį. Pamačiusi lango pusėn nūsukusio Alekso nugarą, mintimis ją paglostė. Paskui priėjusi švelniai palietė petį. Jis atsigrižo ir sausai užklausk:

– Ar ne laikas būtų užkasti? Gal kokių pastos?

– Pastos? Kas tai per valgis? – ištarė nustebusi.

– O, pasta. Nieko ypatingo. Tai miltų gaminiai. Daugiausia – makaronai, kuriuos italai ne valgo, o ryte ryja. Tai – jų tautinis valgis, jie – dideli makaronų mėgėjai, – lyg neturėdamas ką daugiau sakyti, paaiškino Aleksas.

– Aš prisirišiu prie jūsų rankų ir kaip šuniukas seksiu. Čia nieko nepažįstu ir itališkai nemoku. Mane galėtų ir nupirkti ir parduoti.

– O šito tai jau nebus. Šiais laikais vergų prekyba jau niekas nesiverčia. Aš tikrai neleisiu, kad tai įvyktų, nes kartu turėtų ir mane pirkti, ir parduoti, – ir paėmęs už

parankės, pervedė į kitą gatvės pusę, kurioje visaip susinarpioję automobiliai, o vairuotojai itališkais keiksmiais vanoja vienas kitą.

Pereiti skersai gatvę tikrai buvo rizikinga, bet Aleksas sėkmingai išvingiavo per automobilių maišatį, glaudžiai prie šono laikydamas Aldužę. Ji, sustojusi jau kitoje gatvės pusėje ir nejausdama Alekso rankos aplink save, apgailestavo, kad gatvė buvo tokia siaura... Bet tų gatvių dar buvo tiek daug ir jas visas reikėjo pereiti.

Užvalgę jie lankė istorines vietas: važiuodami požeminiu traukiniu, gatvėmis kursuojančiais autobusais ar pėsti. Aleksas aiškino Romos istoriją, žymiųjų pastatų paskirtį ir reikšmę. Jie mėtė pinigėlius į fontanus, kad laimė lemtų dar kartą sugrižti. Glostė šlapias, granitines kolas arklių, iš kurių pražiotų gerklių stipriais srautais veržėsi vanduo, triukšmingai krisdamas baseinan. Ristikų vyrų figūros, pečiais parėmusios, laikė sunkiausius indus,

Dalila Mackialienė

į kuriuos kliokė vanduo ir pro kraštus nesibaigiančia srove, lyg linų pluoštu, slydo žemyn.

– Kiek čia meno, kiek čia grožio šitoje šimtmečių istorijoje. Kiekvienas pastatas – meno šedevras, kiekviena freska ar karnyzas – menininkų išmąstytas, sukurtas, dar ir šiandien stebina mus dvelkiančia anų laikų išmintimi. Mes skęstame istorijos labirintuose ir stebimės, kodėl šių dienų pastatai tik keturkampės dėžės iš plieno ir stiklo. Be dvasios, be jausmo, be žmogiškos nuotaikos. Viskas – kieta, nuoga medžiaga, – su įtaigumu kalbėjo ir kalbėjo Aleksas.

Tarp šių aiškinimų nebuvo laiko įsiterpti į pokalbį kitokia tema, kuri Aldužei labiau rūpėjo, negu Romos istorija. Kiekvienas miestas turi savo istoriją, pilna tragizmo, kovų ir kraujo. Visko neištudijuosi, kiekvieno akmens neišglostysi. Jos širdis veržėsi į artimesnį jos palydovo pažinimą. Jai rūpėjo jo

erudicija, socialinė padėtis, kasdienės nuotaikos. Bet jis buvo tiesus ir šaltas. Su profesorišku įsitikinimu kalbėjo apie griūvančius Romos istorinius pastatus, kurių daugelio jau buvo belikę tik rudo molio krūvos. Roma nenuteikė Aldužės estetiškai. Roma buvo šiukšlinas miestas, gatvių judėjimas – tikras chaosas. Apgavystės ir vagystės kerojo, kaip piktžolės neravėtam darže. Ji būtų daug miečiau praleidusi popietę jaukioje kavinėje, žvelgdama į Alekso akis, ieškodama atsakymo į daugybę jai kilusių klausimų. Ji negalėjo įsisąmoninti, kaip per tokį trumpą laiką, šis žmogus taip užvaldė ją visą, jos jausmus ir mintis nukreipė vienon kryptin. Kas įvyko? Kodėl taip nesukontroliuojamai prarado save?

Aldužė klausėsi Alekso aksominio balso, kalbančio apie kiekvieną Romos akmenį, apie architektūriškai įmantresnę stogo struktūrą. Jai šis balsas pripildė visą Romą. Toks raminantis, glostantis, kartais net įtaigojantis, nors jis kalbėjo labai tyliai. Kalbėjo, nors, gal būtų, žinojo, kad Aldužės akys žvelgia kažkur kitur. Aleksas jautė, kad tarp jų sėlina nepageidaujamas jausmas, todėl stengėsi tai nuslopinti, pasakodamas apie šaltus, akmeninius Romos pastatus bei paminklus. O Aldužė taip troško įsiveržti jo vidun ir pamatyti, kas slepiasi už to gilaus žvilgsnio, už to aksominio balso.

Bet jie vis ėjo, važiavo, keliavo per istorijos lapus. Tik perkertant gatves, Aleksas apkabindavo jos liemenį, arba laikydavo, stipriai suspaudęs josios ranką, kad saugiai pasiektų kitą gatvės pusę. Bet judėjimo pavojui praėjus, jis tuoj atitoldavo. Ir taip jie jau beveik nelinkstančiomis kojomis vaikščiojo iki vakaro, iki sutemų.

Kai Cicerono tarnai uždegė gatvėse žibintus, jie, sustoję ant tilto per Tiberį, ste-

bėjo vandeny mirgančias istorinės Romos šviesas: skylančias, trupančias ir vėl subėgančias į vieną paveikslą, lyg sulipdytą iš stiklo šukių.

Jaukioje užkandinėje pavalgė vakarienę ir viešbučio prieangy atsiskyrė su trumpu "labanaktis".

Kitą rytą jau visa ekskursija sulalėjo į valgyklą, kur buvo tiekiami "Continental breakfast". Veltui Aldužė žvalgėsi Alekso. Jo niekur nebuvo.

Prasidėjus Lietuvos Krikšto jubiliejaus iškilimams, žmonių spūstyje Aldužės akys vis žvalgėsi Alekso pilkos eilutės ir žvilgančių akių. Tik vėly vakarą Angelų sodo šešėliuotuose takuose prabėgomis užkliuvo vienas už kito trumpai valandėlei, ragaujant itališką vyną bei užkandžiau. Bet juodviejų šešėliai nutolo ir išsibarstė vingiuotuose takuose bei daugybės balsų aidėjime.

Ankstų rytmetį ekskursijos dalyviai išvyko lankyti žymiąsias Italijos vietas. Atsisveikinant, Aldužė tyliai ištarė:

– Dėkoju už globą. Buvo miela ir saugu, turint tokį gerą palydovą. Jūs man buvote tartum Dievo dovana. Ką aš būčiau dariusi be jūsų globos? Įdomu, ar teks kada nors, kur nors susitikti?

Vietoje atsakymo Aleksas, išėmęs iš kišenėlės sulenktą popierėlį, padavė Aldužei.

– Čia yra visa informacija dėl mūsų sekančio susitikimo. Jūs sakėte, kad grįžusi Amerikon, sustosite pas pažįstamus Southfield'e. O nuo ten tik dvidešimt mylių iki mano gyvenvietės. Tik pusė valandos automobiliu. Čia įrašytas adresas ir nurodyti keliai. Mūsų pasimatymo vieta. Aš manau, kad mums būtina dar kartą susitikti, – kalbėjo Aleksas, žvelgdamas į tolimų namų stogus.

Jis rankos mostelėjimu palydėjo išvykstančius ir liko rymoti prie portalo. Aldužės širdis suvirpėjo iš džiaugsmo. "Ačiū Tau, Viešpatie, kad taip sutvarkei mano kelionę.

(Tęsinys – kitame numeryje)

POPIEŽIAUS ŽODŽIAI LIETUVIAMS

Mieli broliai ir sesės lietuviai!

Sveiki atvykę į Šventojo Petro namus – jūsų jubiliejinės maldos kelionės tikslą! Beveik kiekvieną savaitę bendruose susitikimuose turiau progą pasveikinti tikinčiųjų grupes, atvykstančias iš Lietuvos. Šiandien čia jūsų gausu, nes atstovaujate visą savo tautą. Sveikinu Kauno Arkivyskupą, vyskupų konferencijos pirmininką Sigitą Tamkevičių ir jam dėkoju už šiltus žodžius, kuriuos man išsakė jūsų vardu. Taip pat sveikinu Vilniaus Arkivyskupą ir visus čia esančius vyskopus, turėdamas mintyje ir nuoširdžiausius linkėjimus garbingajam Kardinolui Vincentui Sladkevičiui, kurį su laikė namuose nestipri sveikata. Taip pat sveikinu kunigus, vienuolius ir vienuoles bei visus jus čia esančius.

Mano mintys savaime grįžta į 1993 metų rugsėjį įvykusią mano ganytojišką kelionę į jūsų mylimą šalį, o taip pat į 1987 metais Vatikaną Bazilikoje kartu su gausiai susirinkusiais visos Europos vyskupais atšvęstą Krikšto 600 metų sukaktį. Lietuva buvo paskutinė Baltijos šalis, tapusi krikščioniška, ir vienintelė liko ištikima katalikų Bendrijai liuteroniškos reformacijos laikotarpiu.

Dėkokime Dievui už lietuvių tautos ištikimybę Bažnyčiai ir Šventojo Petro Įpė-

diniui, taip pat už tikėjimą, kurį liudijo daug vyskupų, kunigų, vienuolių ir tikinčiųjų – dažnai iki pat kankinystės, ypač per penkiasdešimt tragiškų komunistinės okupacijos ir persekiojimo metų.

Šiandien, atgavusi savo pilietinę ir tikėjimo laisvę, Lietuva sugrįžo į savo vietą europinėje šeimoje. Laisvė įpareigoja. Mieli lietuviai, jūsų Tauta, su savo kultūriniu paveldu, paženklinantu verte kančių, išgyventų dėl didvyriškos ištikimybės krikščioniškam pašaukimui, turi įnešti savo indėlį į dvasinį Europos atsinaujinimą ir susitakymą tarp tautų. Šventasis Kazimieras, jūsų Globėjas, kurio dieną švenčiame būtent šiandien, dėjo dideles pastangas vienyti Kristaus ir Evangelijos vardan. Jo pavyzdys jums tešviečia ir jus teveda. Tegul praeities liudijimas jums būna akstinas naujoms evangelizacijos pastangoms.

Trečiojo tūkstantmečio aušroje krikščionys su nauja jėga girdi savo širdyse aidinčius Apaštalo Pauliaus žodžius: "Caritas Christi urget nos" (Kristaus meilė mus ragina, 2 Kor 4,14). Iš tiesų, šiandienos žmogui labiau nei bet kada reikia Evangelijos, kad jis galėtų eiti tiesos, laisvės, teisingumo ir taikos keliais. Visų pirma jam jos reikia tam, kad pažintų Dievą ir save patį, kad puoselėtų savo paties kilnumo suvokimą ir

pagarbą gyvybei, atpirktai Kristaus kančia.

Iš širdies linkiu, kad ši jubiliejinė maldos kelionė į Romą jūsų bendruomenes labiau atvertų Bažnyčios visuotinumui plotmei. Apaštalių ir kankinių atminimo vietų aplankymas, susitikimas su Petro Įpėdiniu, malda, pakelta į Dievą kartu su gausa tikinčiųjų iš visų pasaulio žemynų, tegul jus skatina, brangieji, mylėti Bažnyčią ir jai tarnauti. Dėkite pastangas pagilinti Antrojo Vatikano Susirinkimo pažinimą tam, kad galėtumėte perteikti jo mokymus į konkrečias bažnytinio ir visuomeninio gyvenimo aplinkybes, pradedant nuo jūsų šeimų ir nuo jūsų parapijų. Gailestingumas ir atleidimas, meilė mažiems ir vargšams, dosni ir kilniaširdė tarnystė tegul būna jūsų išskiriamieji ženklai, ir tegul iškalbingai byloja, jog esate broliška vienuma Kristuje.

Kristus, kuris yra tas pats vakar, šiandien ir rytoj, tegul jus lydi ir teveda jūsų žingsnius. Kristus yra su jumis. Tegul niekada jūsų neapleidžia šitas paguodžiantis tikrumas. Būkite drąsūs skelbėjai ir džiaugsmingi savo gyvo buvimo pasaulyje liudininkai!

Popiežius meldžiasi už jus ir su nuoširdžia meile visus jus laimina. Garbė Jėzui Kristui!

A.† A. RŪTA JOKUBAITYTĖ- KUNEVIČIENĖ

Kovo 6 d., eidama 49-uosius metus, staiga mirė pasižymėjusi sportininkė maratonininkė RŪTA JOKUBAITYTĖ-KUNEVIČIENĖ, visuomenininkė – sporto darbuotoja Vytauto Jokūbaičio, mirusio praėjusį rudenį, dukra. Liūdesyje liko vyras Ričardas, dukros Jessica ir Olivia, motina Ona Jokūbaitienė, sesuo Milda Sandargienė, brolis Linas ir kiti artimieji.

(Atkelta iš 7 p.)

LIETUVA – 1990, 2000, 2010

nemaniau, kad Baltijos Kelio vienybė – amžina. Pasiekus galutinį tikslą, žmonės pradės skirstytis pagal interesus. Taip ir įvyko. Aš taip liguistai nereaguojau į daugelį mūsų gyvenimo negerovių, kaip Lietuvos spauda ir jos įgąsdinti bei gyvenimo sunkumų palaužti žmonės. Pagrindinis tikslas – Nepriklausoma Lietuvos valstybė – pasiektas. Ateina naujos technologijos (pavyzdžiui, prie sovietų E-mail nebuvo). Užaugo nauja karta, pramokusi angliškai, nemokanti rusiškai, t.y. orientuota jau į Vakarus. Pasikeitė ne tik fasadas. Pakilo žmonių kvalifikacija, verslo lygis (nebevysta Garbūnų turgus ar buvę pusiau socialistiniai "kooperatyvai"). Dabar – visai kito lygio prekyba, aptarnavimas. Žmonės pasidarė praktiškesni. Bet mažiau liko idealizmo, meilės artimui. "Sukapitalistėjome".

3. Kovo 11-osios idealai nublanko, nuėjo į tolimesnį planą, užgožti kasdienos rutinos. Baltijos Kelio dvasinis pakilimas, manau, niekada nepasikartos. Turime dėkoti likimui, kad teko gyventi anuomet. Jei iškiltų Lietuvai reali grėsmė, pamatytume, kad niekas niekur neprapuolė... Subjektyvūs ir objektyvūs ekonominiai sunkumai sukelia žmonėms nusivylimą, menkina Kovo 11-osios idealus. Ekonominė ir kultūrinė

prasmė klestinti valstybė sąlygotų grįžimą prie Kovo 11-osios idealų.

4. 2010 m. Lietuva bus Vakarų Europos politinėse ir ekonominėse struktūrose šalia kitų, mažiau išsivysčiusių šalių. Neturiu chruščioviškų iliuzijų, kad pavysime Ameriką, bet, manau, kad gyventi žmoniškai (europietiška prasme) dirbančiam žmogui bus galima.

Gediminas Rutkauskas, 45 metų, mokytojas iš Vilniaus.

1. 1990 m. kovo 11-oji – tai Dievo dovana Lietuvai. Šios dienos laukė didžioji Lietuvos žmonių dauguma. Tai buvo dainuojančios revoliucijos kulminacija. Juk Nepriklausomybė – didžiausia vertybė, dėl kurios kitos tautos kovoja vienais ar kitais metodais ir dabar. Kad bus nelengva atstatyti, t. y. modernizuoti Lietuvos ūkį, naučiau. Tačiau tikėjau žmonių idealizmu ir įsivaizdavau ūkio sunkumus – tik laikinus. Maniau, kad per 5-7 metus įveiksime sunkumus ir ekonomiškai sustiprėsime.

2. Deja, susidūrus su ūkio sunkumais, daugelio žmonių idealizmas išblėso, ir ne be pagrindo, nes tautos išrinktieji pradėjo "pragmatiškai" (t. y. savanaudiškai) mąstyti. Seime įsivyravo grupės draugų interesai, o valstybiškai mąstančių asmenų

bių buvo mažai. Be to, buvo ir yra daug asmeninių ambicijų. Asmeniškumai dažnai iškeliama aukščiau šalies interesų. Visi šie nesutarimai tik stabdo ūkio modernizavimą. Dėl to kenčia ir eiliniai Lietuvos piliečiai.

3. Šventvagiška sakyti, kad žmonės nusivylė Kovo 11-osios idealais. Tautos Nepriklausomybė yra neginčijama, ir ši diena mums brangi, kaip ir Vasario 16-oji. Jei suklestės Lietuvos ekonomika, sumažės bedarbių, žmonės bus garantuoti rytdieną, sprendžiamos socialinės problemos, tuomet Lietuvos žmonės dar tvirčiau suvoks Kovo 11-ąją.

4. Po 10-ties metų Lietuva sustiprės, jei ateis investicijos iš Vakarų. Bus modernizuota pramonė, išvystaus rinkos ekonomika, nebus monopolinių įmonių, kurios tik kelia kainas už paslaugas. Be to, daug kas priklausys nuo verslininkų, tiek lietuvių, tiek ne lietuvių, sąžiningumo, ir, be abejo, nuo valstybės mokesčių politikos. Tikiuosi, kad po 10-ties metų Lietuva bus saugi, nes priklausys Europos Sąjungai ir NATO.

Stasė Urbanavičiūtė, 60 metų, mokytoja iš Vilniaus.

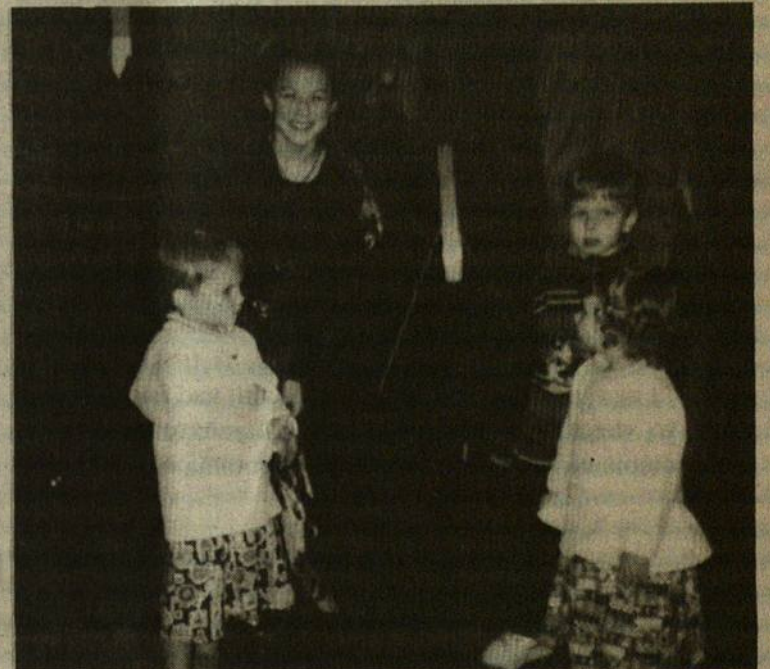
1. Visą sąmoningą savo gyvenimą fiziškai ir dvasiškai jatau nelaisvės grandines ir laisvės troškimą, tačiau nebesitikėjau, kad tas troškimas

kada nors išsipildys. Kovo 11-oji man buvo didžiulis džiaugsmas ir kartu neaiški nežinomybė, kaip mes realiai išsivaduosime. Tada troškau tik vieno, kad mano žemė būtų laisva, kad jos netryptų okupanto tankai. Širdyje buvau pasižadėjusi Dievui, kad iškęsiu viską, kad tik būtume laisvi. Gal todėl nejaučiu didelio nusivylimo po 10 metų. Iki šiol dėkoju Dievui, kad esame nepriklausomi ir meldžiu Jį, kad šia laime apdovanotų ir kitas laisvės siekiančias tautas, ypač Čėčėniją.

2. Man atrodo, kad padaryta labai daug: baigiame atkurti demokratiją, turime savo Konstituciją, savo švietimo sistemą. Sugriuvo kolchozai – socializmo bastionai. Žmonės turi galimybę laisvai išpažinti savo tikėjimą, nebijoti prisipažinti esą kitos tautybės, išvykti į užsienį mokytis ir dirbti (žinoma, tai priklauso nuo kai kurių aplinkybių). Mus pripažįsta pasaulis, grįžtame prie europietiškos kultūros ir t.t. Gaila, kad nuo vadovavimo nebuvo laiku izoliuoti socializmo gerbėjai.

(Pabaiga - kitoje laidoje)

SUSITIKIMAS KINO PRAMONĖS CENTRE

Jaunoji aktorė **Alexa Vega** su lietuviukais: Vytuku Šiupyla, Elėja ir Noate Atkočiūnaitėmis.

Autoriaus nuotr.

Amerika – galimybių šalis. *Hollywood* – didžiausias pasaulyje kinofilmo pramonės centras. Tačiau tur būt ne kiekvienas žino, kad **Algirdas Gustaitis**, gyvenantis *Los Angeles, CA* yra vienintelis oficialus Lietuvos atstovas šios milžiniško kino centro užsienio spaudos asociacijoje. Lietuva vienintelė iš Baltijos šalių turi čia savo atstovą.

Neseniai Algirdo Gustaitio dėka dviejų lietuvių šeimų vaikai buvę pakviesti dalyvauti kinofilmo *"Run the Wild Fields"* premjeroje. Ji įvyko vasario 23 d. vakare. Šį filmą sukūrė kino studija *"Showtime"*. Jį režisavo: **Paul A. Kaufman, Paul Rauch, Robert Halmi, JR.** Filmo direktorius – **Paul A. Kaufman**.

Po premjeros buvo puikios vaišės. Didžiausias išpuolis vaikams, kad jie galėjo susitikti su **Alexa Vega** – mergaite, vaidinusia šiame filme. Tik ten jos vardas buvo **Pug**. Jaunoji aktorė mielai sutiko nusifotografuoti su lietuviukais.

Kas žino, o gal kada nors čia bus sukurti filmai apie Lietuvą, jos istorines tragedijas, tautos didvyrius, nepakartojamą kultūrą.

Edmundas Atkočiūnas

Iškilių solistų koncertas

Judita Leitaite

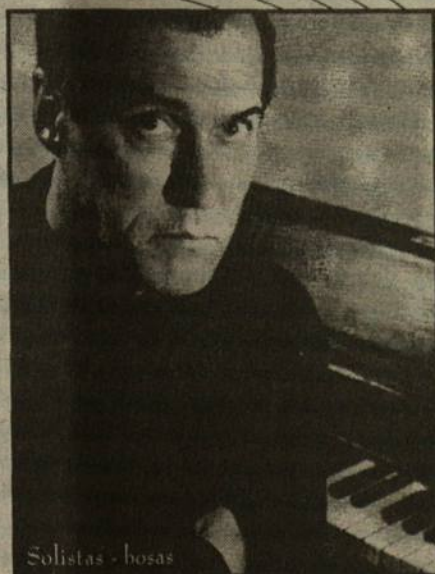

Solistė - sopranas

Nijolė Ralytė

Akompaniatorė

Solistas - bosas

Vladimiras Prudnikovas

įvyks kovo 25 d. 6:30 v. v. Dievo Motinos parapijos auditorijoje
Bilietai platinami parapijos svetainėje. Iš anksto užsisakyti bilietus galima pas p. Viktorą Šilėną tel. (216) 531-8207. Juos galėsite įsigyti ir prie įėjimo – iki koncerto.
Bilietų kaina: 15, 10 ir 7 dol.

Koncertą rengia JAV LB Cleveland, OH apylinkės valdyba

PRISIMENAME TAVE, MAMA

Mano Mama buvo graži, linksma, labai įdomi asmenybė. Kaip puikiai ji mokėjo bendrauti su žmonėmis! Pavyzdžiui, kai jaunuoliai su kavalieriškais ketinimais atėdavo pas mane į svečius, mama labai taikliais žodžiais pralauždavo tokiuos atvejais atsirandantį "įtampos ledą". Mano draugės, paskambinusios man telefonu, dažnokai tęsdavo pokalbį su Mama, o ne su manim, nes jos tuoj pajusdavo, kokia ji įdomi. Ji pati sukdavo ir režisuodavo vaidinimus mūsų mokykloje. Ji mums, mergaitėms, teikdavo patarimus apie berniukus. Ji visuomet galėdavo papasakoti ką nors įdomaus ir prasmingo.

Bet tai jokių būdu nereikia, kad mano Mama buvo nerūpestinga. Augindama ir auklėdama mus, ji savo motiniškas pareigas vykdė labai rimtai. Intelektinis, dorovinis, psichologinis ir kultūriniais mūsų ugdymas vyko lygiaagrečiai, tuo pat metu. Nė viena iš šių ugdymo sričių neužgoždavo viena kitos. Mamos meilė mums niekuomet nesu-

mažėdavo, nors mes juk ne visuomet pasiekdavome savo tikslus ir įgyvendindavome užmojus.

Man labai stiprią įtaką padarė Mamos ilgalaikis susidomėjimas vitaminais ir gydymasis maistu. Todėl renkantis profesiją, mano dėmesys neatsitiktinai nukrypo į gyvųjų organizmų chemiją. Laikui bėgant, mano studijos išsiplėtė taip, kad net įgijau biochemijos daktaro mokslinį laipsnį. Tačiau Mama visuomet buvo tolerantiška, nepiršo savo nuomonės primygimais. Ji visuomet man sakėdavo, kad labai didžiuojasi mano užmojais, pastebi, kad sugebu pasiekti savo tikslą. Anot jos, būtų puiku, jei norėčiau tęsti mokslus ir tapti šios srities profesionalu. Bet jei taip susiklostytų, kad nuspręščiau laikinai mesti savo mokslinį lavinimąsi ir dirbti ką nors kitą, nerodytų kategoriško priešinimosi.

Mama didžiavosi, tapusi Močiute. Ji troško visiems papasakoti, kad jau turinti net keturius anūkičius. Ji buvo nepakartojama Močiutė. Dė-

vėjo ilgus auskarus ir naudojo kvepalus, net eidama į golf aikštelę, bet vienu užsimojimu numušdavo golfo kamuoliuką 250 metrų...

Mama buvo labai stiprios dvasios. Kai Ji 1993 metais pirmą kartą sužinojo apie savo ligą, nepuolė į neviltį. Ji gerai žinojo, kokios sunkios bus gydymosi procedūros ir visas jas įveikė nėsiskųsdama. Ji buvo stiprybės ir atramos šaltinis kitiems, tos pačios ligos kankinamiesiems pacientams. Ji teikė viltį kitoms moterims, kurios nepajėgdavo susitvarkyti žinodamos, kas jų laukia ateityje. Net sunkiausiais momentais Ji niekuomet nereikalaudavo sau išskirtinio dėmesio ir nuolatinės paguodos. Ji norėjo, kad visi šeimos nariai tęstų savo įprastinę gyvenimo vagą, užuot pasidavę nusiminimui ir mintims apie neišvengiamą netolimą mirtį.

1997 metais Mamos liga vėl pasikartojė. Ji ryžtingai ryžosi operacijai, atliko visas cheminės ir radiacinės terapijos procedūras ir, vos mėnesiui praėjus, išvyko į Lietuvą.

A. a. Danutė Lemberdienė su vaikičiu – dukros Audros sūneliu Logan. Šiomet, kovo 14 d. minime pirmąsias jos mirties metines.

Grįžusi Ji toliau tęsė savo mėgiamiausius užsiėmimus, t. y. šoko "western" šokius, žaidė golfą ir džiaugėsi visais keturiais savo anūkičiais tol, kol ... liga Ją surakino trečiąją, jau paskutinę kartą.

Mamos gyvenimo knyga baigėsi. Labai gaila, kad paskutinis Jos gyvenimo šioje žemėje knygos skyrius liko neparašytas. Ji mylėjo mus, mokė ir rūpinosi mumis taip, kaip pajėgė per tą trumpą lai-

ką, kuris Jai buvo skirtas šioje žemėje. Pagerbkime Mamą, prisimindami Jos troškimą gyventi. Įtraukime į savo gyvenimą viską, kas gražu ir tobula. Atsidėkime savo vaikučių ugdymui. Tikėkime į Dievą ir Jo nenuilstamą globą sunkiose mūsų gyvenimo valseose.

Dr. Audra Lemberkaitė
Iš anglų kalbos vertė
Vitalis Lembertas

"TAUPA" AUGA IR KLESTI

Sekmadienį, š.m. vasario 27 dieną po pamaldų Dievo Motinos parapijos salėje įvyko tradicinis Taupos Kredito Kooperatyvo narių metinis susirinkimas. Kasmet Taupos nariai klausosi išsamių pranešimų apie kooperatyvo finansinį stovį, o *apsilankydami Taupos* patalpose, *gėrėsi Taupos* tarnautojų nepaprastu paslaugumu. Taip pat yra labai patogu, kad su parapijos klebono kun. Gedimino Kijausko leidimu specialioje patalpoje kiekvieną sekmadienį po pamaldų Taupos tarnautojai aptarnauja *interesantus*.

Susirinkimą trumpu žodžiu *atidarė* direktorių tary-

Aurelija M. Balašaitienė

bos narys Algis Rukšėnas, jis perskaitė susirinkimo dienotvarkę ir pristatė Taupos valdybos narius bei tarnautojus. Direktorių valdybą sudaro pirmininkas Egidijus Marcinkevičius, *vice-pirmininkas* dr. Vytautas Maurutis, izdininkas Rick Hallal, sekretorius Vytautas Kliorys, ir direktoriai – Marija Mikonienė, Vincas Urbaitis ir Algis Rukšėnas. Taupos darbo *personalą* sudaro vedėjas Aleksas Spirikaitis ir tarnautojai: Andrius Belzinskas, Rima Nasvytienė, Tadas Bartkus ir Ingrida Janušauskaitė.

Vytautas Kliorys perskai-

tė pereinamųjų metų susirinkimo protokolą. Advokatui Algiiui Širvaičiui pasiūlius, protokolą buvo *vienbalsiai be patarimų* patvirtintas. *Prieš* priedienotvarkėje numatyto rinkimų punkto, buvo visiškai tyla, nes nebuvo reikalo sudaryti nominacijos komitetą, kadangi joks tarybos narys neatsistatydino ir niekas nesiūlė rinkti naujų kandidatų. Toliau visi su dideliu dėmesiu iš klausė ilgoko ir labai detalaus finansinio *stovio* pranešimo, kurį anglų kalba *padarė* ilgametis izdininkas ir daug patyrimo turintis sąsąskaitų profesionalas Rick Hallal. Tau-

pos vertė jau pakilo iki virš 13 milijonų dolerių, taip pat labai padidėjo pelną *nešančios* nekilnojamo turto paskolos. *Svarbu paminėti*, kad Ohio Valstijos finansų skyrius kasmet *daro* reviziją ir suteikia labai *pozityvų* Taupos įvertinimą. Palyginus su pereinamųjų metų apyskaita. Taupa ir vėl išaugo, o narių skaičius jau *viršija* 1900. Pereinamųjų metų *laikotarpyje* įstojo net 153 nauji nariai. Peršasi aiški išvada, kad Taupa turi indėlininkų pasitikėjimą.

Po jo Algis Rukšėnas pristatė vedėją Aleksą Spirikaitį, kuris *trumpu žodžiu* pasiūlydė Taupos penkiolikos metų sukaktimi ir jos puikiu *stoviu*. Dėkingi susirinkimo

dalyviai jam paplojo. Egidijus Marcinkevičius pakartotinai pabrėžė tą faktą, kad Taupa labai paaugo, pareiškė padėką nariams ir *ypatingai* jos vedėjui Aleksui Spirikaitiui. Jo žodžius susirinkimas palydėjo audringais plojimais.

Esame pratę, kad Taupos metiniai susirinkimai vyksta sklandžiai, be ilgų diskusijų ar ginčų, tai ir šis susirinkimas užtruko vos nepilną valandą. Skirstantis teko nugirsti narių pokalbius, kad *Clevelando* lietuviai yra iš tikro labai laimingi, turėdami tokią patikimą ir puikią finansinę *instituciją*. Tegyvuoją TAU-PA!!!

JUOKO STRĖLĖS

K. Balauginas

TUTEIŠIS

Lietuvoje, kiek griežčiau sutvarkius sieną su Lenkija, muitininkai kruopščiai tikrina daiktus ir asmenybės liudijimus. Eilutėje stovi tipelis ir nervingai stumia priešais save statinaitę. Atėjus jo eilei, muitininkas klausia, ką tas čia vežasi.

– Sergančiam tėvui – silkių bačkutę, – aiškina laužyta tarsena.

– Prašom parodyti pasą, – liepia muitininkas.

– Neturiu, bet esu tuteišis, tamsta, einu namo.

– Tai iš kur būsi?

– Esmi Janas Bindziagolas iš Vindziagolas! – išpyškina žmogelis.

– Jonai, ar vėl užmiršai, kas esąs? – stabteli pagyvenusi muitinės valytoja.

– Oi, dovanok, Marcele, kai tik pabūnu Baltstogės turguj, tai ir pradedu painiotis.

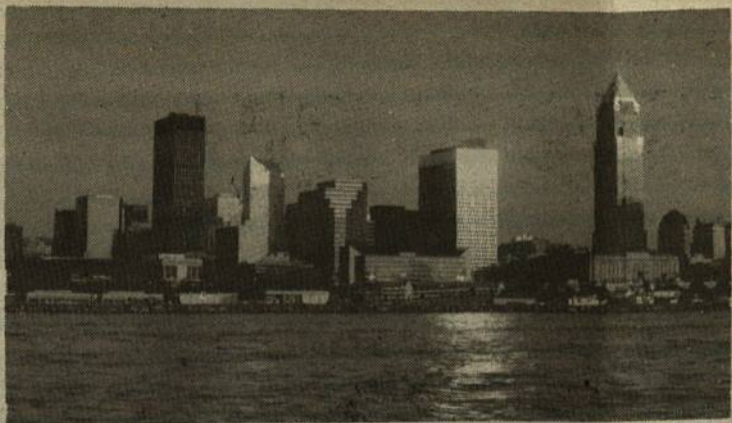
– Ar, ponija, jį tikrai pažįstat? – teiraujasi muitininkas.

– Kaip nepažinsi? Jonas Bingelis iš Vandziogalos. Gal jau koki 30 metų spekuliacija verčiasi. Tai iki šiol su sovietų pasu tebegyveni?

– Kad dar nesuplyšęs. Už naują reikia pinigą mokėti!

Klyvlendo (Cleveland, OH) lietuvių kredito kooperatyvo "Taupa" valdyba. Iš kairės: Vytautas Kliorys, Algis Rukšėnas, dr. Vytautas Maurutis, Marija Mikonienė, adv. Egidijus Marcinkevičius, Aleksas Spirikaitis, Richard Hallal ir Vincas Urbaitis po "Taupos" metinio susirinkimo.
Lino Johansono nuotr.

MŪSŲ MIESTE IR JO APYLINKĖSE

RENGINIŲ KALENDORIUS

• KOVO 18 d., 4 v. p. p. – BALF'o skyriaus metinis susirinkimas Lietuvių namų apatinėje salėje. Visus kviečiame dalyvauti. Po susirinkimo – vaišės.

• KOVO 19 d. - Tradicinė skautijos Kaziuko mugė Dievo Motinos parapijoje.

• KOVO 25 d., 6:30 v.v. – solisto Vladimiro Prudnikovo ir solistės Juditos Leitaitės koncertas Dievo Motinos parapijos salėje. Akomponuos pianistė Nijolė Ralytė. Rengia JAV LB apylinkės valdyba.

• KOVO 26 d., 11:30 v.r. Dievo Motinos parapijos konferencijų kambaryje kalbės Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provincijolas kun. Antanas Saulaitis SJ. Pranešimo tema: "Lietuvos jaunimas: dabartinė švietimo padėtis ir žvilgsnis į ateitį".

• BALANDŽIO 1 d. – "Žaibo" diena. Metinis LSK "Žaibo" renginys Lietuvių namuose.

• BALANDŽIO 9 d. 4:00 v. p. p. – Esteros Alšėnienės knygos "Įsusi valtis" pristatymas Dievo Motinos parapijoje. Rengia "Ateities" klubas.

• BALANDŽIO 15 ir 16 dienomis – Šv. Jurgio parapijos velykinių kepinų pardavimas.

• BALANDŽIO 15-16 d., šeštadienį ir sekmadienį, – Nijolės Palubinskienės ir Linos Palubinskaitės meno darbų paroda Dievo Motinos parapijos salėje. Rengia korporacija "Giedra".

• BALANDŽIO 29 d. – Lietuvių klubo veiklos 80-mečio minėjimas Lietuvių namuose.

• BALANDŽIO 30 d., 11:30 v. r. – Atvelykio stalas – Šv. Jurgio parapijos salėje.

• GEGUŽĖS 27 d., šeštadienį - skautiškos veiklos 50-mečio šventė.

• GEGUŽĖS 29 d., 8:30 v. r. – Prisiminimo dienos (Memorial Day) apeigos, Mišios ir pusryčiai. Rengia Katalikų karo veteranų 613-asis postas Šv. Jurgio parapijoje.

• BIRŽELIO 10 d., šeštadienį – trijų chorų: *Chicago* – "Dainavos", *Cleveland* "Exultate" ir *Toronto* "Vолугės" koncertas *CIM (Cleveland Institute of Music)* salėje.

• LIEPOS 16 d., 11:30 v. ryto – Šv. Jurgio parapijos gegužinė parapijos sodyboje.

• LAPKRIČIO 12 d., nuo 11:30 iki 3:30 v.p.p. – Šv. Jurgio parapijos rudens šventė.

• GRUODŽIO 16-17 d. – šv. Jurgio parapijos kalėdinių kepinų pardavimas.

• GRUODŽIO 24 d. 9:30 v.v. – bendros kūčios Šv. Jurgio parapijos salėje.

Cleveland, OH lietuvių skautų Neringos ir Pilėnų tantai nuoširdžiai kviečia visus apsilankyti 45-ojoje metinėje KAZIUKO MUGĖJE,

kuri įvyks kovo 19 d., sekmadienį,
Dievo Motinos parapijos salėje po Mišių.
Kadangi ši mugė yra Cleveland, OH lietuviškosios
skautijos gyvavimo 50-mečio šventės dalis,
turėsite progą susitikti seniai matytus pažįstamus,
pasišmonėti, pasivaikinti, pažaišti,
o gal ir ką nors įdomaus ar skanaus nusipirkti.
Rengėjai

"Dainavos" okteta išgirsime balandžio 29 d. – Lietuvių klubo veiklos minėjime. Iš kairės: Tadas Stropus, Aras Norvilas, Audrius Polikaitis, Marius Tījūnėlis, Liudas Landsbergis, okteto vadovas Darius Polikaitis, Marius Polikaitis, Kastytis Šoliūnas. *Rimos Polikaitytės nuotr.*

Kristinos Juozapaitytės nuotraukoje – Cleveland, OH lietuvių šokėjų grupė "Švyturys". Kovo 5 d. mūsų šokėjai gražiai pasirodė 11-oje metinėje tautinės kūrybos šventėje, *Palace* teatro scenoje. "Švyturio" vadovai: Eglė Laniauskienė, dr. Raimondas ir Rasa Šilkaičiai. Šventės rengėjai – Algio Rukšėno vadovaujamas Tarptautinių tarnybų centras (*International Services Center*) kartu su dienraščiu "The Plain Dealer".

The World is Changing!

Can you afford not to have Internet Access?

Xcelnet offers you One full Year of Unlimited Internet Access for \$125 with this ad. Web Hosting Starts at 19.95 / month.

Call now 216-382-9033

You will be online today. Guaranteed. Tired of busy signals? Excellent Service. Free E-Mail & Web Space.

SUPPORT IN LITHUANIAN AVAILABLE

Don't have a computer? We have new and refurbished systems starting from \$399.

Monitors and Printers available.

EUROPA TRAVEL 692-1700

LOWEST AIR FARES
available worldwide

EXPERTS ON TRAVEL
TO EAST EUROPE

passports • visas • prepaid tickets

SERVING OUR COMMUNITY
FOR OVER 35 YEARS

"LEADERS IN LOW COST TRAVEL"

Rita Staškutė-Zvirblienė

Born To Travel

26949 Chagrin Blvd. #103 (Ohio Savings Building)
CLEVELAND, OH 44122

Tel: (216) 831-5530 & (800) 366-9980

Fax: (216) 831-5028

KELIONĖS | LIETUVA – 2000

Visi skrydžiai – geriausiomis kainomis

Atstovaujame FINNAIR, SAS ir kitas oro linijas.

Bendradarbiaujame su "Lietuvos avialinijomis".

MATAS REALTY

Rita P. Matienė • Broker • Savininkė
State Certified Real Estate Appraiser – (kainuotoja)
Profesionalus pataravimas perkant-parduodant namus ir namų (kainavimas)

V. R. MATAS

Visi teisiniai pataravimai

Vytas R. Matas • Attorney-at-Law • Advokatas

17938 Neff Rd. Cleveland, OH 44119
(216) 486-2530

2412 Cedarwood Rd. Pepper Pike, OH 44124
(440) 473-2530

Viename iš redaktoriaus skilties rašinių – "Širdies šviesa" buvo aprašytas mūsų Tautos genijus – Bernardas Brazdžionis. Pažįstu Jį dar iš eilėraščių, pakylėjančių širdį į dangų ir žadinančių meilę Tėvynei, pasirašytų Vytės Nemunėlio vardu.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, mudviems su vyru besilankant joje pirmomis laisvės dienomis, nepaprastai norėjosi sužinoti, kaip viskas buvo sovietų priespaudos laikais. To klausinėjau ne tik savo gimines, brolių Alfonso, penktą metų kalėjusį Sibiro taigose, bet ir vyro giminių, jo pusbrolių Šarūną, kurio tėvas žuvo Sibire.

Žinau, kaip nelengva kalbėti tokiais atvejais, kai skaudūs prisiminimai užslopina kvapą ir sunku ištarti žodį. Tokioje padėtyje atsидūrė ir Šarūnas. Tačiau jis staiga atsistojo, žvilgtelėjo į sieną, kuri visa buvo nustatyta knygų lentynomis, ir pasistiebęs ant galų pirštų, lyg maldai pakėlęs abi rankas į viršų, ištraukė Bernardo Brazdžionio knygą "Poezijos pilnatis". Jis labai greitai surado 532 puslapį ir, atvertęs knygą, padavė man į rankas sakdamas:

– Šis išeivijos poetas labai tiksliai aprašo mūsų gyvenimą sovietinio komunizmo laikais. Pasiskaityk.

Ir štai iš šios, Lietuvoje išleistos knygos siunčiu kopiją eilėraščių "Baimės kultas". Tikiu, kad skaitytojai ras jame kai ką nepaprasto, tiesiog pranašiško.

Dana Čipkienė

Bernardas Brazdžionis

BAIMĖS KULTAS

"Viešpats – mano šviesa, gelbėtojas mano: ko man bijoti? Viešpats gina mano gyvybę: ko man drebėti?"

Dovydo psalmės, 26, 1

Lietuvišku žodžiu nuo amžių mes garbinom tave, tėvų ir protėvių Dieve.

ir tu nereikalavai iš mūsų garbės per panieką, ištikimybės per policiją, melo per teismą, tiesos per melą ir meilės per neapykantą.

Ne taip, ne taip supranta atėjūnai meilę, maldą, garbę ir ištikimybę.

Savus dievus, savo maldas ir savo priesakus jie atnešė į mūsų žemę.

Jų pirmas dievas buvo melas, jų antras dievas buvo kerštas, jų trečias dievas buvo prievarta, jų ketvirtas dievas buvo niekšybė, jų penktas dievas buvo išdavystė, jų šeštas dievas buvo žudymas, jų septintas dievas buvo svetimo turto grobimas, aštuntas – niekinimas grožio, meilės ir idealizmo, o devintas – baimė.

Ir garbino jie baimę, savo valdinių ir savo valdovų dievą ir sukūrė gigantišką baimės kultą.

Lydėjo juos baimė dieną ir naktį, rytą ir vakarą, dirbant ir miegant, mylint ir bučiuojantis, sekant ir išduodant, žudant ir nužudžius.

Juos gąsdino gyvieji, kad gyvi, ir mirusių lavonai nedavė ramybės nei valgant pusryčius, nei vakariene, nei geriant vandenį, nei alų, nei degtinę, nei teismų salėse, nei pokyliuose, nei namie tarp sienų keturių. Nei kelionėje ant plyno lauko.

Ir baimės siaubo apimti jie tužo, kad nusikratytų, bet ji dar ir dar stipriau juos smaugė savo geležinėm replėm.

Ir lydi juos anie dievai devyni ir devynios dešimtys mažų dievukų

į tarnybos lapą ir į partijos bilietą kruvinu pirštu įrašyti. Ir tebelydi juos ta baimė penkmečiai po penkmečių. Ir bijo jie. Ir bijo jie. Ir bijo.

Bijo viršūnė apačios, bijo apačia viršūnės.

Bijo vienas visų, visi vieno.

Bijo jaunas senas, bijo senas jauno.

Bijo vaikas tėvo, bijo tėvas vaiko.

Valdininkas bijo pavaldinio, o pavaldinys – viršininko.

Visi jie kas nors ko nors bijo.

Jie bijo! Jie bijo! Jie bijo!

Jie bijo poeto simbolistų.

Jie bijo užsienio turistų.

Jie bijo, kai darbo diena.

Jie bijo, kai religinė šventė.

Jie bijo moderniško meno.

Jie bijo istorijos vadovėlio seno.

Jie bijo Jakšto, Pakšto, Maironio,

Jie bijo Bernardo Brazdžionio.

Jie bijo izraelito, protestanto, kataliko,

Jie bijo tūkstančio dalykų

Jie bijo. Jie bijo. Jie bijo.

Jie bijo balto, jie bijo juodo,

Jie bijo gaidžio raudono kuodo.

Jie bijo geltono-žalio-raudono,

Jie bijo negyvo Lenino lavono.

Jie bijo radijo BI-BI-SI.

Jie bijo lietaus nelietaus debesų.

Jie bijo Romos, Niujorko, Paryžiaus,

Jie bijo bažnyčios, kaip velnias kryžiaus.

Jie bijo. Jie bijo. Jie bijo.

Dzeržinskis bijo Menžinskio, Jagoda bijo Ježovo, O visi kartu sudėjus – bijo žmoniją,

išsigandę lenda po lova.

Jie – nenugalimos armijos maršalai, generolai,

politrukai, revoliucijos pirmūnai,

Apdovanoti už drąsą, kaip kiškis kopūsto lapo

Bijo Lietuvos Nežinomo Kareivio kapo.

Jie bijo! Jie bijo! Jie bijo!

Jie bijo žmogaus nužmoginto, bejėgio nelaimingo,

Jie bijo to, kurs dar yra,

Bijo to, kurs šią naktį paslaptinai dingio.

Jie bijo! Jie bijo! Jie bijo!

Jie bijo Berijos, Berija bijo Stalino,

O Stalinas – Vorkutos vergo, kankinamo kalinio.

"Tai ko, pagaliau, mums bijoti!" –

Unisonu sušuko visi. –

"Vorkutoj sukilimas!" –

pranešė BI-BI-SI.

P.S. TIRE Inc.

Complete Front End Service

481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts, Mufflers, lube oil and Filter

• Buy any 4 tires and receive a P.S. Tire hat!

OPEN

Mon.-Fri.: 8 am to 6 pm

Sat.: 8 am to 4 pm

866 E. 200 th St.

Cleveland, Oh. 44119

Paul Stefanac

JAKUBS AND SON

Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Kenneth Schmidt
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119

36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095

Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama, telkianti jaukią atmosferą liūdesio valandoje. Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

TAUPA
LITHUANIAN CREDIT UNION

1984 - 1999

15

YEARS OF EXCELLENCE

SAVI
PAS SAVUS!

XXXXXXXXXXXX

KVIEČIAME

VISUS

I

TAUPĄ!

TELEFONAS 216.481.6677 <> E-MAIL TAUPA@AOL.COM

767 EAST 185th STREET CLEVELAND OHIO 44119

DARBO VALANDOS: antradienį, trečiadienį

ir ketvirtadienį ----- 9:00v.r. - 4:00p.p.

penktadienį ----- 9:00v.r. - 6:00p.p.

šeštadienį ----- 9:00v.r. - 12:00p.p.

sekmadienį parapijoje ----- 11:00v.r. - 12:00p.p.

Kiekvieną tauponoįjį sąskaita, federalinės valdžios (NCUA) apdrausta iki \$100,000